

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 3. juni 2016

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET	4
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	4
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	4
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	6
<i>Vedlegg X Generelle tjenester</i>	6
<i>32016D397 Kommisjonens vedtak 2016/397/EU som endrer vedtak 2014/312/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket for innendørs og utendørs maling og lakk.....</i>	6
-FINANSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	7
<i>Vedlegg XXI Statistikk.....</i>	7
<i>32015R2003 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2003 av 10. november 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EC) nr. 808/2004 om felleskapsstatistikk over informasjonssamfunnet.....</i>	7
<i>32015R2010 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2010 av 11. november 2015 om endring av forordning (EC) nr. 1708/2005 om fastsettelse av detaljerte bestemmelser for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 når det gjelder den felles indeksreferanseperioden for den harmoniserte konsumprisindeksen</i>	7
<i>32016R0008 Kommisjonens implementerende forordning (EU) nr. 2016/8 av 5. januar 2016 om fastleggelse av de tekniske spesifikasjonene for ad hoc-modulen for 2017 om selvstendig næringsdrivende</i>	8
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	8
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	8
<i>EØS-komitebeslutning om deltakelse for budsjettåret i 2016 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12 02 01 (2016).P31).....</i>	8
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	10
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	10
<i>Kapittel I Veterinære forhold</i>	10
<i>32016R0355 Kommisjonsforordning (EU) 2016/355 11. mars 2016 som endrer vedlegg III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr 853/2004 når det gjelder spesifikke krav for gelatin, collagen og høyraffinerte produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum.....</i>	10
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	11
<i>Kapittel XII Næringsmidler.....</i>	11
<i>32015R1005 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1005 av 25. juni 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder maksimale grenseverdier for bly i visse næringsmidler.....</i>	11
<i>32015R1006 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1006 av 25. juni 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder maksimale grenseverdier for uorganisk arsen i visse næringsmidler.....</i>	11
<i>32016R0054 Kommisjonsforordning (EU) 2016/54 av 19.januar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til inkludering av gamma-glutamyl-valyl-glysin i Unionslisten for aromastoffer.....</i>	12
<i>32016R0055 Kommisjonsforordning (EU) 2016/55 av 19. januar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer</i>	13
<i>32016R0056 Kommisjonsforordning (EU) 2016/56 av 19. januar 2016 som endrer vedlegg II i Europa- og parlamentsforordning (EU) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av rosmarinekstrakt i smørbart fett.....</i>	13
<i>32016R0178 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/178 av 10. februar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer</i>	14
<i>32016R0263 Kommisjonsforordning (EU) 2016/263 av 25. februar 2016 om endring av vedlegg II til Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder tittelen på næringsmiddelkategorien 12.3 eddik.....</i>	15

32016R0441 Kommisjonsforordning (EU) 2016/441 av 23.mars 2016 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av steviolglykosid (E960) som søtstoff i sennep	16
Kapittel XIII Legemidler.....	17
32016R0129 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2016/129 av 01. februar 2016 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "Renset halvfast ekstrakt fra <i>Humulus lupulus</i> L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)"	17
Kapittel XVI Kosmetikk.....	17
32016R0314 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/314 av 4 mars 2016 om endring i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter	17
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	19
Kapittel XV Farlige stoffer.....	19
32016R0460 Kommisjonsforordning (EU) 2016/460 av 30. mars 2016 om endring av vedleggene IV og V til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (D041696/01)	19
-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XXI Byggevarer.....	20
32016R0364 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 306/2016 av 1. juli 2015 om klassifisering av byggevarers brannpåvirkning i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011	20
-KULTURDEPARTEMENTET	22
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	22
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	22
Kapittel XXVIII Kulturgjenstander	22
32014L0060 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/60/EU av 15. mai 2014 om tilbakelevering av kulturgjenstander som ulovlig er fjernet fra en medlemsstats område og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 omarbeiding.....	22
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	24
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	24
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	24
Kapittel I Veterinære forhold.....	24
32016D0168 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/168 av 5. februar 2016 om endring av vedleggene til beslutning 2003/467/EF om fastleggelse av storfebesetningers status i visse medlemsstater eller regioner i medlemsstater som offisielt fri for tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose	24
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	25
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	25
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	25
Kapittel I Veterinære forhold.....	25
32016D0169 Kommisjonsbeslutning (EU) 2016/169 av 5. februar 2016 om endring av beslutning 2010/221/EU nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av visse sykdommer hos akvatiske dyr inn til Irland, Finland Sverige og Storbritannia	25
Vedlegg XVI Offentlig innkjøp.....	26
32016R0007 EU-kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/7 av 5. januar 2016 som etablerer standardformularet for det felles europeiske egenerklæringsskjemaet	26
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	27
Vedlegg XIII Transport	27
Kapittel V Sjøtransport	27
32016R0103 Kommisjonsforordning (EU) 2016/103 som endrer Forordning 2099/2002 om etablering av COSS	27

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	28
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	28
Kapittel XII Næringsmidler.....	28
32016R0046 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/46 av 18. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for oksadiksyli og spinetoram i og på visse produkter	28
32016R0053 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/53 av 19. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for dietofenkarb, mesotrion, metosulam og pirimifos-metyl i og på visse produkter.....	29
32016R0060 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/60 av 19. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for klorpyrifos i og på visse produkter.....	30
32016R0067 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/67 av 19. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for ametoktradin, klorotalonil, difenylamin, flonikamid, fluazinam, fluoksastrobin, halauksifen-metyl, propamokarb, protikonazole, tiaklopid og trifloksystrobin i og på visse produkter	30
32016R0075 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/75 av 21. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for fosetyl i og på visse produkter	32
32016R0071 Kommisjonsforordningen (EU) 2019/71 av 26. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for 1-metylsyklopropan, flonikamid, flutriafol, indolyddiksyre, indolyismørsyre, petoksamid, pirimikarb, protikonazol og teflubenzuron i og på visse produkter	32
32016R0143 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/143 av 18. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til COS-OGA, cerevisane, kalsiumhydroksid, lecitiner, Salix spp cortex, edikk, fruktose, Pepino mosaic virusstamme CH2 isolat 1906, Verticillium albo-atrum isolat WCS850 og Bacillus amyloliquefaciens subsp. plantarum strain D747	34
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	36
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	36
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	36
Kapittel II Fôrvarer.....	36
32015R2294 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2294 av 9. desember 2015 som endrer det europeiske parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 om opprettelsen av en ny funksjonell gruppe av fôrtilsetningsstoff	36
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	37
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	37
Vedlegg XIII Transport	37
Kapittel II Veitransport	37
32014R0165 Europaparlaments- og rådsforordning 165/2014 om fartsskrivere i vegtransport, som erstatter forordning (EØF) 3821/85 og endrer forordning 561/2006 om kjøre- og hviletid	37
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
Vedlegg XIII Transport	39
Kapittel III Transport med jernbane.....	39
32015D2299 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2299 vedrørende endringer i beslutning 2009/965 om oppdatering av parameterlister som skal brukes ifm klassifisering av nasjonale regler	39
32015R0340 KOMMISJONENS FORORDNING (EU) 2015/340 om fastsettelse av tekniske krav og administrative prosedyrer for flygeledersertifikater	40
32016R0539 Kommisjonsforordning (EU) 2016/539 som endrer Kommisjonsforordning (EU) 1178/2011 med hensyn til piloters trening, testing og periodisk kontroll for performance-based navigasjon	42

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

Budsjettlinje 04 03 01 03 (2016).P31

EØS-komitebeslutning om samarbeid mht. fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygdeordninger samt tiltak for personer som flytter

Sammendrag av innhold

Norge har deltatt i de to budsjettpostene 04 01 04 08 og 04 03 05 siden 2011, og i budsjettposten 04 03 01 03, som erstattet de to forannevnte, for 2014 og for 2015, jf. EØS-komiteens beslutning nr. 148 av 27. juni 2014 og nr. 173/2015 av 11. juni 2015. Budsjettposten er avsatt spesielt med det formål å legge til rette for geografisk og profesjonell mobilitet, herunder trygdekoordinering, av arbeidstakere i Europa, for å bekjempe hindringer for den frie bevegeligheten og for å bidra til etablering av et reelt arbeidsmarked på europeisk nivå.

Budsjettpost 04 03 01 03 dekker driftskostnader i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland, og skal dekke en rekke tiltak. Selv om budsjettposten også dekker noen få aktiviteter innenfor området fri bevegelighet for arbeidstakere, er hovedtyngden av aktivitetene innenfor området trygdekoordinering,

Tiltakene omfatter bl.a. analyser og evalueringer av hovedstrømninger i medlemslandenes lovgivning, finansiering av ekspertnettverk, støtte til arbeid i Den administrative kommisjon (der både Arbeids- og sosialdepartementet og Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører) og dens undergrupper og oppfølging av beslutninger, støtte til arbeid i Den tekniske kommisjon (der Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører), og Den rådgivende komité for fri bevegelighet for arbeidstakere, analyser av og forskning på ny politikikutvikling mht. de nye trygdeforordningene.

Budsjettposten omfatter også utvikling av informasjon og tiltak for å bevisstgjøre publikum om deres rettigheter mht. fri bevegelighet og koordinering av trygdeordninger, inkludert tiltak med sikte på å identifisere problemer mht. trygdekoordinering for vandrende arbeidstakere og tiltak for å fremskynde og forenkle administrative rutiner, og tiltak relatert til elektronisk utveksling av trygdeopplysninger mellom medlemslandene for å hjelpe dem mht. gjennomføring av trygdeforordningene. Sistnevnte punkt omfatter spesielt vedlikehold av det sentrale knutepunkt for EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information) systemet (dagens papirblanketter avløses av et system for elektronisk overføring av opplysninger), testing av systemkomponenter, opplæringstiltak og en brukerstøttetjeneste for EESSI. Sistnevnte brukerstøttetjeneste er etablert i Generaldirektoratet for sysselsetting, sosiale saker, arbeidsmarkedspolitik og inkludering (DG EMPL) og vil bistå medlemslandene når de skal tilslutte sine nasjonale systemer til systemet utviklet på EU-nivå og ved bruk av systemet. Det er kun de land som deltar i budsjettpostene, som har tilgang til denne brukerstøttefunksjonen.

Budsjettposten skal i tillegg dekke utgifter til administrativ ledelse i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer med nedsatt funksjonsevne og personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland. Den er ment å dekke utgifter til studier, ekspertmøter, informasjon og publikasjoner som er direkte egnet til å oppfylle målene med programmet eller tiltak som hører inn under budsjettoverskriften, og i tillegg enhver utgift til teknisk og administrativ assistanse som ikke involverer offentlig myndighetsutøvelse og er "outsourced" av Kommisjonen gjennom ad-hoc tjenestekontrakter.

Merknader

Budsjettposten har hjemmel i Traktaten om den europeiske unions virkemåte, særlig artiklene 45 om fri bevegelighet for arbeidstakere) og 48 om trygderettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor fellesskapet. Videre hjemler er bl.a. Europa- og rådsforordningene (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger, (EF) nr. 987/2009 om regler

for gjennomføring av forordning 883/2004 og (EU) nr. 1231/2010 om utvidelse av bestemmelsene i forordningene 883/2004 og 987/2009 til tredjelandsborgere, som utelukkende på grunn av sin nasjonalitet, ikke er omfattet av disse bestemmelsene, samt (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelighet for arbeidstakere. Forordningene 883/2004 og 987/2009 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 76/2011 som trådte i kraft 1. juni 2012, mens forordning 1231/2010 ikke er funnet EØS-relevant. Forordning 492/2011 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 52/2012 som trådte i kraft 1. februar 2013.

Tidligere leder for trygdeenheten i DG EMPL, Jackie Morin, oppfordret EØS/EFTA-landene til å delta i de daværende to budsjettpostene. Island og Liechtenstein har vurdert budsjettposten som EØS-relevant og ønsker deltagelse også i 2016. En innlemmelse i EØS-avtalen vil ikke medføre behov for endringer i norsk rett. En eventuell beslutning om deltagelse i budsjettposten vil bli tilføyd i Protokoll 31 til EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Budsjettposten er noe økt i EUs budsjett i forhold til tilsvarende post for 2015. EØS/EFTA-landenes andel er imidlertid noe mindre for 2016, noe som skyldes at EØS/EFTA-landenes BNP får innvirkning på størrelsen av denne andelen, som nå er redusert fra 2,97 prosent til 2,76 prosent.

Budsjettpost 04 03 01 03 anslås å beløpe seg til € 6 200 000 (foreløpige tall i EUs budsjett for 2016). EFTAs andel (2,76 prosent) beløper seg til € 171 120 hvorav Norges andel (95,53 prosent) utgjør totalt € 163 471 (foreløpige tall oppgitt av EFTA-sekretariatet) for 2016. Kostnadene vil bli dekket innenfor de ordinære rammer for Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Sakkyndige instansers merknader

Relevante organer på departements- og direktoratsnivå har vurdert budsjettposten, og deltagelse vil kunne være til særlig nytte for Arbeids- og velferdsdirektoratet som skal administrere trygdekoordineringen og især det nye systemet med elektronisk utveksling av trygdeopplysninger som var planlagt tatt i bruk fra mai 2012, men som er blitt utsatt flere ganger fordi det tekniske systemet ikke er ferdigutviklet. Deltagelse i budsjettposten vurderes som EØS-relevant og akseptabel for Norges vedkommende.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg X Generelle tjenester

32016D397 Kommisjonens vedtak 2016/397/EU som endrer vedtak 2014/312/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket for innendørs og utendørs maling og lakk

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket gjelder endringer i Kommisjonens vedtak 2014/312/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til innendørs og utendørs maling og lakk. Det foretas endringer i artikkel 2 nr. 10 og 11 om definisjonene av konserveringsmidler til bruk i beholdere samt konserveringsmidler til overflatefilm. Det foretas også endringer i vedlegget til vedtaket, herunder bl.a. i listen for begrensninger og unntak for farlige stoffer "Konserveringsmidler til anvendelse i beholdere" og "Konserveringsmidler (til fargestoff) i tonemaskiner", i listen over begrensninger og unntak for farlige stoffer "Konserveringsmidler ved overflatefilm" samt i listen over begrensninger og unntak for farlige stoffer "Stoffer i bindemidler og polymerfortynnere".

Merknader

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten grupperes i gruppe 3 (Rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning)

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til rettsakten som anses relevant og akseptable. Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for forbrukerspørsmål og anses EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32015R2003 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2003 av 10. november 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EC) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2015/2003 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet, som er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Europaparlaments- og rådsforordningen oppretter en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over informasjonssamfunnet. Regelverket grupperer statistikken i moduler og det foreligger to hovedmoduler; modul I. Foretakene og informasjonssamfunnet og modul II. Privatpersoner, husholdninger og informasjonssamfunnet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 2015/2003 er av teknisk karakter og angir i vedlegg de ulike emnene/variablene som skal gjelde for referanseåret 2016 for de to modulene. I forordningen fastsettes fristene for innrapportering av data, metadata, og kvalitetsrapport til Eurostat.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Norge ved Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rapporteringen er i stor grad sammenfallende med tidligere års rapporteringer, og forordningen har derfor begrensede økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R2010 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/2010 av 11. november 2015 om endring av forordning (EC) nr. 1708/2005 om fastsettelse av detaljerte bestemmelser for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 når det gjelder den felles indeksreferanseperioden for den harmoniserte konsumprisindeksen

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EF) nr. 2494/95 etablerer rammen for harmoniserte konsumprisindekser (HKPI) i Europa. Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk og gjennomført i norsk rett som forskrift til statistikkloven.

Kommisjonsforordning (EC) nr. 1708/2005 etablerer regler for den felles indeksreferanseperioden for HKPI. Felles indeksreferanseperiode er nødvendig for å sikre at de harmoniserte konsumprisindeksene som utarbeides er sammenlignbare og relevante. Den felles indeksreferanseperioden for HKPI er der fastsatt til 2005=100. Ved den nye forordningen endres denne til 2015=100. Den nye indeksreferanseperioden skal brukes ved publisering av HKPI for januar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Norge ved Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvensene er begrenset

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32016R0008 Kommisjonens implementerende forordning (EU) nr. 2016/8 av 5. januar 2016 om fastleggelse av de tekniske spesifikasjonene for ad hoc-modulen for 2017 om selvstendig næringsdrivende

Sammendrag av innhold

I rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftsundersøkelse i Fellesskapet er det fastlagt felles rammer for systematisk utarbeidelse av aktuell og sammenlignbar statistikk over sysselsetting og arbeidsledighet i EU. Rådsforordning (EF) nr. 577/98 er inntatt i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Forordningen forutsetter i art. 4 (2) at et ekstra sett variabler, kalt ad hoc moduler skal tilføyes opplysningene omhandlet i forordningen. Formålet med den nye implementerende forordningen er å etablere omfattende og sammenlignbar statistikk om selvstendig næringsdrivende. Dataene vil bli benyttet i forbindelse med oppfølgingen av EUs strategi for vekst og sysselsetting – Europa 2020. Tekniske spesifikasjoner, filter, koder og fristen for innsendelse av data til EUs statistikkontor, Eurostat, fremkommer av forordningens bilag.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser som vil bli dekket innenfor SSBs alminnelige budsjett, eventuelt med tilskudd fra EU

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-komitébeslutning om deltakelse for budsjettåret i 2016 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12 02 01 (2016).P31)

Sammendrag av innhold

EØS EFTA-landene har siden 2004 bidratt med finansiering av Europakommisjonens aktiviteter knyttet til gjennomføring og utvikling av det indre marked. Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) har siden 2004 vært ansvarlig departement for godkjenning av den norske andelen av EFTAs bidrag til to budsjettlinjer under EUs budsjett, som går til EU-Kommisjonens arbeid med indre markedssaker. Norges andel av EFTA-bidraget har også vært dekket over NFDs budsjett.

Som følge av omorganiseringen av EU-Kommisjonen fra 1. januar 2015, har ulike budsjettlinjer i EU-budsjettet blitt endret. De to budsjettlinjene under EUs budsjett som dekket EU-Kommisjonens arbeid med indre markedssaker, er blant annet endret slik at utgifter knyttet til arbeidet med finansielle

tjenester nå er skilt ut i en egen budsjettlinje (12 02 01). Denne budsjettlinjen skal blant annet dekke studier, analyser, arbeid mv. knyttet til regelverksutvikling på området finansielle tjenester og finansiell rapportering, med det formål å få et regulatorisk rammeverk som bidrar til finansiell stabilitet.

Som følge av de nye budsjettlinjene i EU-budsjettet er ansvaret for oppfølging av EUs budsjettlinje 12 02 01 overført til EFTAs arbeidsgruppe for finansielle tjenester (WGFS). EFTA Sekretariatet har lagt frem forslag til mulig fordeling av EFTA-bidraget mellom EFTA landene. Håndteringen av budsjettlinjen er godkjent i WGFS, der Norge (v/Finansdepartementet), Island og Liechtenstein har meldt inn at det bør ytes et EFTA-bidrag.

Merknader

For EFTA-landene er estimatet for budsjettlinjen 12 02 01 i 2016 på totalt 37 974 euro, hvorav 36 277 euro skal dekkes av Norge.

De forventede økonomiske konsekvenser for deltakelse er innarbeidet i Nærings- og fiskeridepartementets budsjett for 2016, og det vil gjennomføres en rammeoverføring til Finansdepartementet for å dekke budsjettposten. Ut over dette bidraget anses ikke deltakelse å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. Norge vil imidlertid bli inkludert i aktiviteter under budsjettpostene. Dette vil synliggjøre norsk deltakelse i det indre marked og bidra til økt kjennskap til at norske bedrifter og privatpersoner har fulle rettigheter i det indre marked. Flere av aktivitetene som finansieres over den aktuelle budsjettlinjen kan også bidra til økt kunnskap i forvaltningen om problemer eller utfordringer knyttet til gjennomføring av det indre marked, i Norge og ellers i EØS.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementets vurdering er at deltakelse i aktivitetene under disse budsjettlinjene er i vår felles interesse og vil være et viktig bidrag til å øke kjennskapen til norsk deltakelse i det indre marked. Bidraget til budsjettlinjene for gjennomføring og utvikling av det indre marked er vurdert som EØS-relevant og akseptabelt.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32016R0355 Kommisjonsforordning (EU) 2016/355 11. mars 2016 som endrer vedlegg III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr 853/2004 når det gjelder spesifikke krav for gelatin, collagen og høyraffinerte produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum

Sammendrag av innhold

Rettsakten skal innlemmes etter hurtigprosedyren.

Bakgrunnen for rettsakten er å sikre tilgangen til importert råstoff til produksjon av gelatin og kollagen i EU og å sikre at 3. land får like konkurransevilkår som EU-land når det gjelder produksjon av slike produkter. Det er behov for import til fellesskapet av råmateriale til produksjon av gelatin og kollagen. Anlegg i tredjeland har problemer med å oppfylle visse krav til råmateriale og det foreslås derfor spesifikke behandlinger av råmateriale som alternativer til dagens krav.

Saken omhandler forslag til forordning som fastsetter spesifikke krav til gelatin, kollagen og høyraffinerte produkter av animalsk opprinnelse til menneskeføde. Høyraffinerte produkter omfatter chondroitin sulfat, hualuronsyre, andre hydrolyserte bruskprodukter, chitosan, glucosamine, løpe, isinglass og aminosyrer.

I dagens regelverk er det krav om at råstoffer til produksjon av gelatin og kollagen (bein, hud og sener) skal komme fra virksomheter som er registrert eller godkjent iht forordning 852/2004

(Næringsmiddelhygieneforordningen) eller 853/2004 (Animaliehygieneforordningen). I det nye regelverket åpnes det for å bruke råstoff også fra andre virksomheter så lenge de er underlagt kontroll av og er listeført av kompetent myndighet (Mattilsynet i Norge). Det er krav om spesifikk behandling av råstoffet for å sikre mattryggheten. Eksempler på slik behandling er tørking og syrebehandling.

Endringen gjennomføres i Animaliehygieneforordningen.

I tillegg er det laget et nytt krav til behandling av råmateriale til produksjon av høyraffinerte produkter i den samme forordningen.

Overgangsperioden for import av animalske produkter utløper 31. desember 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 22. desember 2008 nr 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning verken for virksomheter eller tilsyn.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R1005 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1005 av 25. juni 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder maksimale grenseverdier for bly i visse næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer noen eksisterende og innfører nye grenseverdier for bly i næringsmidler. EFSA gjennomførte en risikovurdering av bly i 2010 hvor konklusjonen var at den eksisterende verdien for tolerabelt inntak ikke beskytter voksne eller barn. Codex er i ferd med å revidere grenseverdiene for bly i sine standarder på bakgrunn av at JECFA har kommet til den samme konklusjonen.

Kommisjonen valgte derfor å forsøke å bidra til en redusert eksponering i befolkningen gjennom denne regelverksendringen. Får å beskytte barn i enda større grad senkes grenseverdiene i eksisterende kategorier barnemat samtidig som det etableres nye. Videre viser data at unntakene for en del frukt og grønnsaker i forhold til de generelle grenseverdiene ikke lenger er nødvendige. Noen av verdiene i hovedkategoriene har også vært også mulig å senke. Siden det innimellom rapporteres om svært høye nivåer i honning og som dermed skaper handelshindringer, har Kommisjonen også inkludert denne kategorien i rettsakten. De nye grenseverdiene skal gjelde fra 1. januar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever en endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Hovedrettsakten, som denne rettsakten endrer, er allerede innlemmet i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ikke vesentlige administrative og økonomiske konsekvenser, verken for myndighetene ellers de relevante næringsmiddelprodusentene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1006 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1006 av 25. juni 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder maksimale grenseverdier for uorganisk arsen i visse næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten innfører for første gang grenseverdier for uorganisk arsen i næringsmidler. Arsen er et halvmetall som finnes naturlig i lave konsentrasjoner i jordskorpa. Mennesker eksponeres for arsen først og fremst gjennom mat og drikkevann. Uorganisk arsen er giftigere enn den organiske formen og er klassifisert som kreftframkallende for mennesker. Både EFSA og WHO/FAOs ekspertgruppe for tilsetningsstoffer har vurdert den tidligere verdien for tolerabelt inntak per uke på 15 µg/kg kroppsvekt til ikke lenger å være hensiktsmessig. EFSA nevner skader i huden i tillegg til lunge-, urinblære- og hudkreft som de mest kritiske effektene. En EFSA-rapport fra 2014 sier at ris og risprodukter - pga. det høye innholdet av arsen - er blant matvarene som bidrar mest til inntaket. MOE-verdien for arsen er lav, noe som indikerer at det bør gjøres tiltak for å redusere eksponeringen fra mat. Rettsakten er ett slikt tiltak.

Det er enighet om en grenseverdi for arsen i hvit ris i Codex, og denne er en del av de nye verdiene i EU. I tillegg inneholder endringsforordningen verdier for brun og «parboiled» (forvellet) ris, riskjeks o.l. og ris som skal brukes i produkter beregnet på barn (inkludert produkter som puffed ris og riskjeks). Bestemmelsene skal gjelde fra 1. januar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever en endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Hovedrettsakten, som denne rettsakten endrer, er allerede innlemmet i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ingen vesentlige administrative og økonomiske konsekvenser for myndighetene eller relevante næringsmiddelprodusentene. Produsenter og importører må ta hensyn til de nye grenseverdiene i kvalitetssystemene og egenkontrollen sin. Myndighetene bør analysere flere risprodukter for å sjekke om de nye kravene etterleves.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten er ikke sendt på høring, men de relevante næringsorganisasjonene ble informert underveis i regelverksprosessen og har signalisert at produkter på det norske markedet kan overholde de nye kravene.

32016R0054 Kommisjonsforordning (EU) 2016/54 av 19.januar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til inkludering av gamma-glutamyl-valyl-glysin i Unionslisten for aromastoffer

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008, som inneholder unionslisten over godkjente aromastoffer og deres bruksbetingelser, når det gjelder inkludering av aromastoffet gamma-glutamyl-valyl-glysin.

Den 21. mars 2013, ble en søknad sendt til Kommisjonen for godkjenning av bruk av gamma-glutamyl-valyl-glysin [FL-nr. 17.038] som aromastoff. Søknaden ble sendt til EFSA for risikovurdering. EFSA risikovurderte gamma-glutamyl-valyl-glysin ved bruk som aromastoff og konkluderte med at bruken ikke gir grunn til bekymringer for helsefare ved antatt inntaknivå som aromastoff.

Unionslisten nevnt i forordning (EF) 1334/2008 er ment å regulere kun bruk av aromastoffer som tilsettes mat for å gi eller endre lukt og/eller smak. Stoff [FL-nr. 17.038] kan også tilsettes mat for andre formål enn aroma og slik bruk vil fortsatt være underlagt andre regler. Denne forordningen fastsetter vilkårene for bruk som er knyttet utelukkende til bruk av [FL-nr. 17.038] som aromastoff. Del A i vedlegg I til forordning (EF) nr 1334/2008 bør derfor endres.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0055 Kommisjonsforordning (EU) 2016/55 av 19. januar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008, som inneholder unionslisten over godkjente aromastoffer og deres bruksbetingelser, når det gjelder endring av fem aromastoffer fra unionslisten.

EUs mattrygghetsorgan (EFSA) har avsluttet vurderingen av 5 stoffer som er oppført som aromastoffer under evaluering. Disse aromastoffene ble vurdert av EFSA i følgende gruppeevalueringer: FGE.12rev5 (FL nr 07.041 og 07.224), FGE.63rev2 (FL-nr 07.099 og 07.101), og FGE.312 (FL-nr 16.126). EFSA konkluderte med at disse aromastoffene ikke gir opphav til helsebekymringer ved de estimerte inntaksnivåene. Stoffene bør derfor føres opp som evaluerte stoffer ved å slette fotnotereferanse 1 og 2 i de aktuelle oppføringene i unionslisten.

Som en del av evalueringen, har EFSA gitt kommentarer til spesifikasjonene i enkelte av disse stoffene. Kommentarene er knyttet til navn, renhet eller sammensetning av stoffene FL nr: 07.041, 07.224 og 07.099. Disse kommentarene bør innføres i listen.

Unionslisten i forordning (EF) 1334/2008 er ment å regulere kun bruk av aromastoffer som tilsettes mat for å gi eller endre lukt og/eller smak. Aromastoff FL-nr 16.126 kan også tilsettes mat for andre formål enn aroma, og slik bruk vil fortsatt være underlagt andre regler. Denne forordningen fastsetter vilkårene for bruk som er knyttet utelukkende til bruk som aromastoff.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0056 Kommisjonsforordning (EU) 2016/56 av 19. januar 2016 som endrer vedlegg II i Europa- og parlamentsforordning (EU) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av rosmarinekstrakt i smørbart fett

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder en søknad om å få bruke tilsetningsstoffet rosmarinekstrakt (E 392) til næringsmiddelkategorien 02.02.02 «Andre fett- og oljeemulsjoner, herunder smørbart fett som definert i rådsforordning (EF) nr. 1234/2007, og flytende emulsjoner». Søker ber om 30 mg rosmarinekstrakt/kg til fettemulsjoner med mindre en 80% fett og med mere en 15% flerumettet fett og 100 mg rosmarinekstrakt/kg til fettemulsjoner med mindre en 80% fett og med mere en 2% fisk- eller algerolje. Saken ble behandlet første gang i 2013, den gangen støttet MS søknaden under forutsetning av at EFSA ble konsultert med hensyn til eksponering og overskridelse av ADI (anbefalt daglig inntak). I henhold til artikkel 3 (2) i forordning (EF) nr. 1331/2008 har Kommisjonen bedt "European Food Safety Authority" (EFSA) om en vurdering av angjeldende tilsetningsstoff ved oppdatering av Unionslisten i vedlegg II til forordning (EF) No 1333/2008, da det var usikkert hvor vidt

oppdatering kunne antas å gi en økt helsemessig risiko eller ei. EFSA konkluderte i mai 2015 at den utvidede bruken av rosmarinekstrakt i fettpålegg på 30 mg /kg eller 100 mg/kg ikke endrer den estimerte eksponeringen mot tilsetningsstoffet av betydning, og medfører heller ingen økt helsemessig risiko.

Rosmarinekstrakt (E 392) skal benyttes i smørbart fett. Det er et teknologiske behov for antioksidanter i denne matvarekategorien og rosmarinekstrakt er vist egnet til dette formålet. For enkelhetens skyld og pga. at eksponeringen er lav foreslår KOM å bruke 100 mg/kg for begge smørbart fett. I utkastet til regulering foreslår Kommisjonen i vedlegg II til Forordning (EU) nr. 1333/2008, i næringsmiddelkategori 02.2.2 «Andre fett- og oljeemulsjoner, herunder smørbart fett som definert i rådsforordning (EF) nr. 1234/2007, og flytende emulsjoner» at rosmarinekstrakt (E 392) godkjennes med maksimum 100 mg/kg og med begrensningen «kun smørbart fett med fett innhold mindre en 80%». En ny rad legges inn i Vedlegg II, Del E: «Tilsetningsstoffer godkjent for bruk i ulike næringsmiddelkategorier og vilkår for bruken».

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene

Mattilsynet mener at rosmarinekstrakt er et velegnet alternativ til andre antioksidanter som er godkjent i smørbart fett. Endringen vil ikke føre til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen.

Forbrukerne og samfunnet for øvrig

Mattilsynet legger til grunn at utvidede bruken av rosmarinekstrakt i smørbart fett ikke medfører noen økt helsemessig risiko av betydning. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0178 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/178 av 10. februar 2016 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008, som inneholder unionslisten over godkjente aromastoffer og deres bruksbetingelser, når det gjelder fjerning av fem aromastoffer fra unionslisten.

For fire av disse stoffene, vetiverol (FL No. 02.214), vetiverylacetat (FL No. 09.821), 2-acetyl-1,4,5,6-tetrahydropyridin (FL No. 14.079), og 2-propionylpyrrolin, 1 % i triglyserider fra vegetabilisk olje (FL No. 14.168), har de ansvarlige personene for å plassere disse aromastoffene på markedet nå trukket tilbake søknadene. Derfor bør disse aromastoffene fjernes fra unionslisten.

Med hensyn på stoffet metyl-2-merkaptopropionat (FL No. 12.266), har personen som er ansvarlig for å plassere stoffet på markedet indikert at personen ikke lenger støtter bruken av stoffet. Derfor bør aromastoffet fjernes fra unionslisten.

Overgangstid

Matvarer som inneholder aromastoffene vetiverol (FL No. 02.214), vetiverylacetat (FL No. 09.821), metyl-2-merkaptopropionat (FL No. 12.266), 2-acetyl-1,4,5,6-tetrahydropyridin (FL No. 14.079), og 2-propionylpyrrolin, 1 % i triglyserider fra vegetabilsk olje (FL No. 14.168), som er lovlig markedsført eller merket innen 6 måneder etter at denne forordningen trer i kraft, men som ikke oppfyller kravene på unionslisten, kan markedsføres inntil datoen for minste holdbarhet eller siste bruksdato. jf. artikkel 2.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0263 Kommisjonsforordning (EU) 2016/263 av 25. februar 2016 om endring av vedlegg II til Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder tittelen på næringsmiddelkategorien 12.3 eddik

Sammendrag av innhold

Rettsakten skal innlemmes etter hurtigprosedyren

Forordningen endrer unionslisten, vedlegg II i forordning 1333/2008 ved at næringsmiddelkategorien 12.3 eddik også skal omfatte fortynnet eddik.

Næringsmiddelkategori 12 i del D av unionslisten dekker salter, krydder, supper, sauser, salater og proteinprodukter og inkluderer underkategori 12.3 «vinegars» (i norsk versjon eddik). Del E av unionslisten fastsetter følgende godkjente tilsetningsstoffer til næringsmiddelkategori 12.3: Gruppe I tilsetningsstoffer(q.s.), karameller (E 150a-d)(q.s.), og svoveldioksid - sulfitter (E 220-228) (170 mg/kg) bare i fermentert «vinegars» (vineddik eller andre tilsvarende fermenterte produkter med landbruksopprinnelse).

Eddiksyre (også anvendt som et tilsetningsstoff E 260) kan når den er fortynnet med vann (4-30 volum- %) anvendes som et næringsmiddel eller næringsmiddelbestanddel på samme måte som «vinegars».

I noen medlemsland, der i blant Norge, skiller man ikke mellom "vinegars" og fortynnet eddiksyre, mens i andre medlemsland så kan kun «vinegars» fra fermenterte landbruksprodukter kalles «vinegars».

Det teknologiske behovet for tilsetningsstoffer i fortynnet eddiksyre tilsvarer behovet i «vinegars». Derfor er det riktig å revidere tittelen næringsmiddelkategori 12.3 «vinegars» for å angi at den også inneholder fortynnet eddiksyre egnet for konsum for å sikre likebehandling av fortynnet eddiksyre med hensyn til tilsetningsstoffer.

I Norge blir næringsmiddelkategori 12.3 eddik fortolket til å gjelde både vineddik, eller andre tilsvarende fermenterte produkter med landbruksopprinnelse, og fortynnet eddiksyre. Det innebærer at det endrede regelverket i EU ikke vil endre noe i norsk regelverk og vår fortolkning.

Næringsmiddelkategorien 12.3 «vinegars» endres til 12.3 «vinegars and diluted acetic acid (diluted with water to 4-30 % by volume)», oversatt til norsk innebærer det at 12.3 "Eddik" endres til 12.3 "Eddik og fortynnet eddiksyre (fortynnet med vann til 4-30 volum- %)".

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet mener at endringen av kategori 12.3 til å omfatte fortynnet eddik ikke vil være av økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for hverken næringsmiddelindustrien, forbrukerne eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0441 Kommisjonsforordning (EU) 2016/441 av 23.mars 2016 som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 om bruk av steviolglykosid (E960) som søtstoff i sennep

Sammendrag av innhold

Rettsakten innlemmes etter hurtigprosedyren.

Forordning (EU) nr. 1333/2008 regulerer bruk av tilsetningsstoffer som kan anvendes til næringsmidler. Vedlegg II til forordningen fastsetter en unionsliste over tilsetningsstoffer som er godkjent for bruk i matvarer og deres bruksbetingelser. I det utkast til regulering som foreligger blir steviolglykosid (E960) innført i vedlegg II og godkjent for bruk i sennep som hører til næringsmiddelkategori 12.4 (del E).

Steviolglykosid er et kalorifritt søtstoff som kan brukes for å erstatte sukker i produksjon av sennep, noe som gjør det mulig å forlenge sennepens holdbarhet og mikrobiologiske stabilitet (reduksjon av sukkerinnholdet hindrer gjæringsprosess), mens produktet beholder sine sensoriske egenskaper.

Hvis steviolglykosider tillates i sennep, vil det være mulig å utvide utvalget av produkter som inneholder andre søtstoffer enn de som hittil har vært brukt, og med en annen smaksprofil.

EUs risikovurderingsorgan (EFSA) evaluerte steviolglykosid som tilsetningsstoff i 2010 og etablerte et ADI (anbefalt daglig inntak) på 4 mg/kg kroppsvekt/dag (regnet som steviolequivalerter). Det foreslås å tillate 120 mg/kg som søtstoff i sennep. Dette innebærer følgende økning i inntak av E960: fra 0 og opp til 0,133% av ADI i tilfelle av gjennomsnittsforbruk, og mellom 0 og opp til 1,143% av ADI i tilfelle av høyt forbruk. Dette anses å være ubetydelig eksponering for forbrukerne og ikke utgjøre en helsemessig risiko.

Det foreslås derfor å tillate bruk av steviolglykosid (E960) som søtstoff til sennep (næringsmiddelkategori 12.4) med maksimum brukermengde på 120 mg/kg.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet mener at bruk av steviolglykosid i næringsmiddelkategori 12.4 ikke fører til en økt helsemessig risiko av bekymring.

Endringen vil ikke føre til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktforslaget har vært vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32016R0129 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2016/129 av 01. februar 2016 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "Renset halvfast ekstrakt fra Humulus lupulus L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)"

Sammendrag av innhold

Rettsakten skal innlemmes etter hurtigprosedyren.

Forordning (EU) nr. 2016/129 omhandler "renset halvfast ekstrakt fra Humulus lupulus L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)", som er et antiparasittmiddel mot ektoparasitter. Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for rester av "renset halvfast ekstrakt fra Humulus lupulus L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)" i honning. Basert på vurdering fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har EMA anbefalt at etablering av MRL for "renset halvfast ekstrakt fra Humulus lupulus L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)" i honning, ikke er nødvendig for å verne menneskers helse. Tatt i betraktning av at restkonsentrasjoner i honning ikke er gjenstand for de metabolske prosesser, som de kan være gjenstand for i andre animalske næringsmidler, konkluderte EMA med at en ekstrapolering av anbefalingen om en MRL for "renset halvfast ekstrakt fra Humulus lupulus L. med et innhold av ca. 48 % av betasyrer (som kaliumsalter)" ikke er hensiktsmessig. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2016/129 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32016R0314 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/314 av 4 mars 2016 om endring i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EF) nr. 1223/2009 (kosmetikkforordningen), ved at DEGEE blir oppført i vedlegg III – stoffer tillatt med visse bruksbegrensninger.

Bakgrunn:

Dietylenglykol-monoetyleter (DEGEE, med INCI betegnelsen ethoxydiglycol) benyttes som løsemiddel i enkelte kosmetiske produkter, men er tidligere ikke regulert i kosmetikkforordningen. SCCS har i sin siste vurdering av stoffet konkludert med følgende:

1. DEGEE er trygt opp til en maksimal konsentrasjon på hhv 7 % i oksidative hårfargeprodukter, 5 % i ikke-oksidative hårfargeprodukter, og 10% i andre kosmetiske produkter som vaskes av fra huden (såkalt "rinse-off").
2. Bruk av DEGEE er trygt opp til en maksimal konsentrasjon på 2,6 % i non-spray produkter og i følgende sprayprodukter: parfyme, hårspray, antiperspiranter og deodoranter.
3. DEGEE er ikke blitt vurdert av SCCS i produkter som brukes i munnhulen eller i/rundt øynene. Slik bruk kan derfor, på det nåværende tidspunktet, ikke anses som trygt.
4. Etylenglykol forekommer som urenheter i DEGEE løsninger, og bør ikke overskride en konsentrasjon på 0,1 % pga. etylenglykols helseskadelige effekter.

Nærmere om endringene:

- Kommisjonen anser i lys av SCCS's risikovurdering at det er en risiko ved ikke å regulere DEGEE.
- DEGEE føres opp på kosmetikkforordningens/forskriftens vedlegg III - "stoffer med bruksbegrensninger" med de bruksbegrensninger som fremgår ovenfor.
- Etylenglykol må ikke overskride en konsentrasjon på 0.1 %

Overgangsperiode: For å gi industrien mulighet til å tilpasse sine produkter, gis det en overgangstid frem til 25. mars 2017 for å tilpasse nye produkter til kravene samt for å trekke tilbake produkter som allerede er i sirkulasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen krever endring i forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kosmetikk og kroppspfleieprodukter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

- Administrative konsekvenser

Forordningen medfører en mindre endring av kosmetikkforskriften (vedlegg III) og er ikke forventet å medføre administrative konsekvenser for norsk næringsliv eller forvaltning.

- Økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv

Gjennomføring av endringsforskriften antas ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. EU-kommisjonens forslag til ny regulering av DEGEE bygger på SCCSs risikovurdering og er utarbeidet i samråd med arbeidsgruppen for kosmetikk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32016R0460 Kommisjonsforordning (EU) 2016/460 av 30. mars 2016 om endring av vedleggene IV og V til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (D041696/01)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (POPs-forordningen) gjennomfører beslutninger i Stockholmkonvensjonen (global) og i Langtransportkonvensjonen (regional). POPs-forordningen regulerer produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling for persistente organiske miljøgifter som omfattes av kravene i Stockholmkonvensjonen og Langtransportkonvensjonen. Det sjette partsmøtet til Stockholmkonvensjonen i mai 2013 vedtok på bakgrunn av et norsk forslag at den bromerte flammehemmeren HBCD (heksabromosyklododekan) er en persistent organisk miljøgift (POP) og at stoffet skal fases ut globalt. HBCD ble listet i konvensjonens vedlegg A, som forplikter parter av konvensjonen til å fatte nødvendige tiltak for eliminering av stoffet. Forordning (EU) 2016/460 omhandler bestemmelser om avfallshåndtering av HBCD og foreslår endringer i vedleggene IV og V i POPs-forordningen (850/2004).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EF) nr. 850/2004 (POPs-forordningen) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 og er gjennomført i produktforskriften. Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endringer i produktforskriften. Utkast til norsk forskrift for gjennomføring av forordningen om bestemmelser om avfallshåndtering av HBCD ble lagt ut på høring 11. desember 2015 med kommentarfrist 25. januar 2016.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordning (EU) 2016/460 er ikke vurdert til å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Informasjon og høringsdokumenter om kommende/nye rettsakter legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXI Byggevarer

32016R0364 Kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. 306/2016 av 1. juli 2015 om klassifisering av byggevarers brannpåvirkning i henhold til forordning (EU) nr. 305/2011

Sammendrag av innhold

Byggevarerforordningen (forordning (EU) nr. 305/2011) regulerer omsetning og markedsføring av CE-merkede byggevarer i EØS-området. Byggevarerforordningen er gjennomført i norsk rett i DOK-forskriften (forskrift om dokumentasjon og omsetning av produkter til byggverk). CE-merkingen av byggevarer oppnås ved å følge harmoniserte tekniske spesifikasjoner (harmoniserte produktstandarter og europeiske tekniske bedømmelser).

Alle CE-merkede byggevarer kategoriseres i såkalte systemer for vurdering og verifikasjon av byggevarers ytelser. Disse systemene beskriver hvilke oppgaver byggevarereprodusentene og tekniske kontrollorganer skal utføre før byggevarer bringes til omsetning på EØS-markedet. En beskrivelse av disse systemene finnes i veiledningen til DOK-forskriften, tilgjengelig på <http://dibk.no/no/BYGGEREGLER/Gjeldende-byggeregler/Forskrift-om-dokumentasjon-av-byggevarer-DOK/>

Alle byggevarer har en viss brannpåvirkning (påvirkning av byggevarer til brann-og røykutvikling ved brann). Europakommisjonens vedtak 2000/147/EC fastsetter klasser for byggevarers brannpåvirkning. Den europeiske brannklassifiseringen skal benyttes i byggeteknisk forskrift (TEK10) kapittel 11 om brannsikkerhet, når byggeteknisk forskrift fastsetter klasser til brannpåvirkning for ulike de byggevarer som skal benyttes i norsk byggverk.

Med hjemmel i artikkel 27.1 og 60(f), kan Kommisjonen fastsette eller endre klasser ved hjelp av delegerte rettsakter. Formålet med den Europakommisjonsdelegerte forordningen er å:

- Utvide klassifiseringen i forhold til brannpåvirkning til nye produktområder,
- Tilpasse klassifiseringen til byggevarerforordningen, der bruk av ingen ytelser angitt ikke er mulig når byggevarers ytelser skal uttrykkes i klasser.
- Presisere definisjonen av klasse F for brannpåvirkning (den laveste/dårligste klassen for brannpåvirkning).

Merknader

Norske interesser

Norske bygningsmyndigheter har nedsatt en referansegruppe som blir forelagt alle norske synspunkter før avgivelse til Kommisjonen. Gruppen har medlemmer fra bygningsmyndigheten, bransjen, forskningsinstitusjoner, standardiseringsorganisasjonen samt tekniske kontrollorganer. Norske byggevarer eksperter har ikke hatt noen innvendinger mot Kommisjonens forslag til delegert forordning

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vil ikke være særlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge av Kommisjonsdelegert forordning. Rettsakten vil ikke få vesentlige negative konsekvenser for virksomheter fordi rettsakten tilpasser og avklarer klasser til brannpåvirkning. Utvidelse av brannklassifisering til nye produktområder bidrar til en avklaring for byggevarereprodusenter, som byggenæringen er tjent med.

Rettslige konsekvenser

Byggevarerforordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk (DOK-forskriften) kapittel II. Delegerte

rettsakter vedtatt på bakgrunn av byggevareforordningen skal også gjennomføres i norsk rett. Kommisjonsdelegerte forordninger av teknisk karakter gjennomføres i DOK-forskriften § 3.a.

Rapportering

Det er ingen rapporteringsplikt som følge av rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er en videreutvikling, presisering og forbedring av regelverk som tidligere er innlemmet i EØS-avtalen (byggevareforordningen). Rettsakten anses som EØS-relevant og akseptabel.

-KULTURDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXVIII Kulturgjenstander

32014L0060 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/60/EU av 15. mai 2014 om tilbakelevering av kultur-gjenstander som ulovlig er fjernet fra en medlemsstats område og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 omarbeiding

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/60/EU om tilbakelevering av kulturgjenstander som ulovlig er fjernet fra en medlemsstats område er en omarbeidelse av Rådsdirektiv 93/7/EØF om tilbakelevering av ulovlig utførte kulturgjenstander. Det ble utarbeidet fire rapporter om gjennomføringen av direktivet (2000, 2005, 2009 og 2013), hvorav de siste konkluderte med at rådsdirektiv 93/7/EØF ikke var tilstrekkelig effektivt og burde revideres.

EU-kommisjonen la 30. mai 2013 fram forslag til en omarbeidet versjon av det opprinnelige EU-direktivet av 1993 (endret ved direktivene 96/100/EEC og 2001/38/EEC). Kommisjonens forslag var oppe til førstegangsbehandling i Rådet 26. november 2013 og i Parlamentet 21.01.2014. Direktivforslaget ble endelig vedtatt i Rådet 15. mai 2014 og publisert i EU-tidende 28.05.2014. Det nye direktivet 2014/60/EU har til formål å gjøre det mulig for medlemsstatene å få tilbakeført ulovlig utførte kulturgjenstander som er klassifisert som nasjonale kulturskatter, samtidig som det legges opp til en forenkling av regelverket, og at det innføres et kommunikasjonssystem for varsling, søk og tilbakeføring som skal lette kontakt med andre lands myndigheter. Hensikten er å forene prinsippet om fri flyt av kulturgjenstander med nødvendigheten av effektiv beskyttelse av nasjonale kulturskatter. Det nye direktivet vil innebære at direktivene 93/7/EØF, 96/100/EF og 2001/38/EF opphører å gjelde. EU-direktiv 2014/60/EU legger opp til en utvidelse av direktivets virkeområde når det gjelder hvilke kriterier som legges til grunn for å klassifisere en gjenstand som en kulturgjenstand av nasjonal verdi, forlenge tidsfristene for å kunne framsette krav om tilbakelevering, samt lette det administrative samarbeidet innen EU, bl.a. gjennom anvendelse av IMI – et system for kommunikasjon og informasjon for indre-marked-saker i EU. Medlemsstatene vil etter det nye direktivet ikke lenger være bundet av kategorispesifikasjonene i tidligere direktiv, men står fritt til å avgjøre i sine nasjonale regelverk hvilke gjenstander som skal kunne klassifiseres som "*nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi*" (jf. pkt. 10). I hht. pkt 9 er det "*ønskelig*" at medlemsstatene innfører en ordning som sikrer at det er lavere risiko forbundet med ulovlig utførsel til et land innenfor EU enn til et land utenfor fellesskapet. Det nye direktivet inneholder felles kriterier for tolkning av "god tro" og "tilbørlig aktsomhet", som bygger på artiklene 4.4 og 6.2 i Unidroit-konvensjonen.

Det legges opp til rapportering om gjennomføring/evaluering av direktivet hvert 5. år.

Det nye direktivet skal være gjennomført i nasjonal rett i EUs medlemsland innen 18. desember 2015.

Merknader

Direktivet er hjemlet i artikkel 114 i EU-traktaten relatert til det indre marked. Det opprinnelige EU-direktivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 1994 (direktiv 93/7/EØF). Direktivet er siden endret to ganger (jf. direktiv 96/100/EF og direktiv 2001/38/EF). Forskrift om tilbakelevering av stjålne og ulovlig utførte kulturgjenstander trådte i kraft i 2002, og har siden blitt endret i 2002 og 2007 (hjemlet i Kulturminneloven § 23f og med henvisning til EØS-avtalens vedlegg II kapittel XXVIII nr. 1).

1). Inkorporert i den norske forskriften, samt i Kulturminneloven, er også UNESCOs 1970-konvensjon om bekjempelse av ulovlig handel med kulturgjenstander og Unidroit-konvensjonen av 1995 om tilbakelevering.

Direktivet vil kreve tilpasning av norsk regelverk, men det vurderes ikke å gripe vesentlig inn i norske myndigheters handlefrihet. I tillegg til nødvendige tilpasninger i forskrift om tilbakelevering av kulturgjenstander, kan det eventuelt bli aktuelt med endring av forskrift om utførsel og innførsel av kulturgjenstander.

Det påregnes å tilkomme mindre administrative kostnader ifm innføring av IMI-kommunikasjonssystemet i kulturforvaltningen.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivforslaget og det foreløpige posisjonsnotatet har vært vurdert i Spesialutvalget for kultur, der berørte departementer deltok gjennom skriftlig prosedyre. Departementsbehandlingen inkluderte også Justisdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet. Kulturdepartementet har vurdert direktiv 2014/60/EU som EØS-relevant og akseptabelt.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32016D0168 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/168 av 5. februar 2016 om endring av vedleggene til beslutning 2003/467/EF om fastleggelse av storfebesetningers status i visse medlemsstater eller regioner i medlemsstater som offisielt fri for tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler endring av vedtak 2003/467/EF når det gjelder listeføring i vedleggene over land med fristatus for tuberkulose, brucellose og enzootisk bovin leukose.

Storbritannia har dokumentert frihet for bovin tuberkulose på Isle of Man. Italia har dokumentert frihet for bovin tuberkulose i hele regionen Liguria, provinsene Pesaro-Urbino og Ancona i regionen Marche, samt hele regionen Piemonte. Spania har dokumentert frihet for bovin brucellose i autonome delstaten Navarra. Frankrike har hatt tilfeller av enzootisk bovin leukose i La Réunion. Denne regionen har dermed mistet sin fristatus for sykdommen, mens øvrige deler av landet beholder fristatusen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32016D0169 Kommisjonsbeslutning (EU) 2016/169 av 5. februar 2016 om endring av beslutning 2010/221/EU nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av visse sykdommer hos akvatiske dyr inn til Irland, Finland Sverige og Storbritannia

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2010/221/EU gir enkelte medlemsland mulighet til å iverksette restriksjoner på omsetning og import av akvatiske dyr for å hindre introduksjon av visse sykdommer i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EC. Artikkel 43 gir medlemslandene mulighet til å iverksette tiltak mot sykdommer som ikke er listeført i direktivet, men som medfører vesentlige problemer nasjonalt. I utgangspunktet skal disse tiltakene ikke hindre omsetning mellom medlemslandene, men det er mulig å søke om å få lov til også å iverksette tiltak som berører omsetningen mellom landene. Norge har tilsvarende tiltak mot *Gyrodactylus salaris*. Den aktuelle rettsakten (2015/278/EU) gjennomfører følgende endringer i 2010/221:

- Finland har i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EC søkt om tillatelse til å iverksette restriksjoner for omsetning og import av akvatiske dyr som er mottakelige for Salmonid alphavirus (Pankreas sykdom (PD) inn til Finland. De har lagt frem dokumentasjon på frihet for PD i hele de kontinentale områdene av landet. Kommisjonen og medlemslandene har vurdert den fremlagte dokumentasjonen og argumentasjonen og besluttet at dette er tilstrekkelig for å innvilge søknaden. konsekvensen er at Finland blir oppført som fritt for SAV i kontinentale områder i vedlegg I til beslutning 2010/221/EU.
- Vedlegg I til Kommisjonsvedtak 2010/221/EU lister opp følgende områder i Storbritannia som fri for herpesvirus 1 µvar (OshV-1 µVar) hos stillehavsøsters: hele Storbritannia, med unntak av Whitstable Bay i Kent, Blackwater Estuary i Essex, River Crouch i Essex og Poole Harbour i Dorset. Storbritannia har notifisert Kommisjonen om at man har funnet OshV-1 µVar i River Roach in Essex og i et område utenfor Whitstable Bay på nordkysten av Kent. Epidemiologiske undersøkelser som følge av påvisningen i River Roach vil det ikke- frie segmentet i Essex bli utvidet til også å inkludere de ikke- frie segmentene i Blackwater og Colne River. Storbritannia har også notifisert funn av OshV-1 µVar i River Teign i Devon. Områdene som man nå har påvist OshV-1 µVar i skal ikke lenger regnes som frie, og områder i Storbritannia som er frie for OshV-1 µVar i Annex I i 2010/221/EU må derfor endres.
- Sverige søkt om å få lov til å forlenge perioden for sitt BKD- utryddelsesprogram med to år for å kunne evaluere om de skal fortsette med dette eller ikke. Dette innebærer at de kan fortsette å restriksjoner for omsetning og import av akvatiske dyr som er mottakelige for BKD inn til Sverige. De har rapportert at de i løpet av de siste tre årenes overvåking for bakteriell nyresyke (BKD) i områder som er omfattet av utryddelsesprogrammet, har påvist BKD i fem anlegg. Anleggene er båndlagte og det er iverksatt tiltak for å utrydde BKD. Kommisjonen har gjennomgått dokumentasjonen og en forlengelse av programmet er innvilget.
- Finland og Sverige har spurt Kommisjonen om å evaluere IPN- programmet. De mener at overvåkingen må begrenses til kun å omfatte IPNV genotype 5, som er den eneste varianten som har vist seg å gi dødelighet og sykdom. Per i dag omfatter overvåkingen alle genotyper. Kommisjonen svarer at det er behov for mer vitenskapelig kunnskap før de gjør noe med dette. De vil se nærmere på dette i prosessen med gjennomføringsbestemmelser til den nye dyrehelseloven. Det er derfor besluttet at Sveriges IPN - program kan forlenges og at de kan opprettholde kravene for omsetning og import inn til Sverige.
- Vedlegg III til 2010/221/EU lister opp syv segment i Irland som har et godkjent overvåkingsprogram for OshV-1 µVar. Irland har varslet Kommisjonen at man har påvist i

OsHV-1 µVar i to av disse segmentene, Gweebarra Bay og Kenmare Bay, og disse segmentene må fjernes fra i vedlegg III. De har samtidig erklært de gjenværende segmentene som fri for OsHV-1 µVar fordi overvåkingsprogrammet har dokumentert frihet. Som følge av dette er Irland fjernet fra oversikten i vedlegg III i 2010/221/EU og de fem frie segmentene er i stedet oppført i vedlegg I til samme Kommisjonsvedtak.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten har betydning for hvilke områder stillehavsøsters og fisk som er mottakelige for BKD kan omsettes til og fra, men medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Gjeldende norsk regelverk er *forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forbebyggelse og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr*. Norge har ikke godkjente nasjonale tiltak mot disse sykdommene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norsk forvaltning eller næringsliv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XVI Offentlig innkjøp

32016R0007 EU-kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/7 av 5. januar 2016 som etablerer standardformularet for det felles europeiske egenerklæringsskjemaet

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder etablering av standardformularet for det felles europeiske egenerklæringsskjemaet (ESPD). Gjennomføringsforordningen skjer i henhold til nytt anskaffelsesdirektiv, direktiv 2014/24/EU artikkel 59, hvor det fremgår at EU-kommisjonen skal utarbeide et slikt standardformular. Etter direktiv 2014/24/EU skal oppdragsgiver godta at leverandører benytter ESPD i en offentlig anskaffelsesprosess. Egenerklæringsskjemaet skal fungere som foreløpig dokumentasjon for at leverandøren oppfyller kvalifikasjonskravene og eventuelle utvelgelseskriterier og at det ikke foreligger grunner for avvisning. Oppdragsgiver vil kun være forpliktet til å innhente dokumentasjonsbevis fra valgt leverandør for å kontrollere om egenerklæringen er utfyllt korrekt. Oppdragsgiver kan imidlertid på ethvert tidligere tidspunkt i løpet av prosedyren be leverandørene om å fremlegge alle eller deler av støttedokumentene hvor dette er nødvendig for å sikre en korrekt gjennomføring av prosedyren. Hovedformålet med innføringen av standardformularet er å redusere administrative byrder for oppdragsgivere og leverandører, og anses av EU-kommisjonen som et av de viktigste forenklingstiltakene i det nye anskaffelsesdirektivet. ESPD vil være tilgjengelig på alle EU-språk og skal foreligge i elektronisk versjon innen 18. april 2018.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli gjennomført i norsk rett ved at standardformularet oversettes til norsk og gjøres tilgjengelig i EU-kommisjonens tjeneste for ESPD. Over tid forventes det at egenerklæringsskjemaet vil være tilgjengelig gjennom de fleste konkurransegjennomføringsverktøy. Gjennom den ny forskriften om offentlige anskaffelser vil det bli obligatorisk å benytte standardformularet ved anskaffelser etter del III (anskaffelser over EØS-terskelverdiene). Det vil også være obligatorisk å bruke standardformularet ved anskaffelser etter den nye forsyningsforskriften der reglene om avvisning og kvalifikasjonskrav i anskaffelsesforskriften kommer til anvendelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det vil påløpe noen mindre kostnader ved etableringen av den tekniske løsningen for ESPD. Innføringen av ESPD antas samlet sett å medføre en betydelig reduksjon i transaksjonskostnadene for offentlige oppdragsgivere og leverandører i offentlige anskaffelsesprosesser.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen hører inn under spesialutvalget for offentlige anskaffelser. Forordningen anses EØS-relevant og akseptabel. Rettsakten faller inn under EFTA-sekretariatets "fast-track" prosedyre.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32016R0103 Kommisjonsforordning (EU) 2016/103 som endrer Forordning 2009/2002 om etablering av COSS

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen oppdaterer forordning 2009/2002 om etablering av komiteen for sjøsikkerhet og forurensning fra skip (COSS) . Forordning 2009/2002 er innlemmet i EØS avtalen. Oppdateringen består av referanser til nye vedtatte rettsakter som inngår i COSS komiteenes kompetanseområde.

Merknader

Rettslige, økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER
VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

**32016R0046 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/46 av 18. januar 2016
vedrørende endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for oksadiksyli og spinetoram i og på
visse produkter**

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av oksadiksyli og spinetoram i og på visse produkter.

EU Kommisjonen har mottatt søknader om endring av eksisterende MRL eller fastsettelse av nye MRLer for oksadiksyli og spinetoram og produkttyper etter artikkel 16 til fo. (EU) 396/2005. De nye grenseverdiene for oksadiksyli og spinetoram er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCOPAFF). De er basert på European Food Safety Authoritys (EFSA) "reasoned opinions" og annen relevant informasjon. Grenseverdiene som endres av denne rettsakten fikk flertall ved votering i EU 22. september 2015.

Mattilsynet vurderer at de aktuelle MRL-grenseverdier er trygge for forbrukerne i EU og Norge. EFSA sine uttalelser og kommentarer til endringer av MRLer;

- Oksadiksyli;
http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/2565.pdf.
http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/786e.pdf.
Ikke lenger godkjent i EU. MRL er fastsatt på bakgrunn av overvåkingsdata (rester skyldes tidligere bruk). For rot- og knollvekster og purre er MRLer redusert til LOQ (0,01 mg/kg). For salat og salatplanter, persille og stilkseileri fastsettes lavere grenseverdier (0,05 mg/kg). Disse MRLer vil bli revurdert når ny informasjon er tilgjengelig i løpet av to år.
- Spinetoram; Aktiv stoff godkjent i EU. Preparat med spinetoram er ikke godkjent i Norge. CXL (2009) vedtok (iht ny vedlegg I) animalske produkter. LOQ (0,01 mg/kg) byttes fra muskel til fett. Dette er fordi stoffet er fettløselig og vil finnes i fettvev og ikke i muskel. For muskel fra svin, storfe, sau, geit, dyr av hestefamilien, og andre oppdrettede landdyr er MRLer redusert til LOQ. For fettvev fra disse dyr er MRLer økt til 0,2 mg/kg.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0053 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/53 av 19. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for dietofenkarb, mesotrion, metosulam og pirimifos-metyl i og på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av dietofenkarb, mesotrion, metosulam og pirimifos-metyl i og på visse produkter.

Endringene er gjort i forbindelse med revurdering av eksisterende grenseverdier etter artikkel 12 til fo. (EU) 396/2005. I den forbindelse har EU Kommisjonen mottatt søknader om endring av eksisterende MRL eller fastsettelse av nye MRLer for dietofenkarb, mesotrion, metosulam og pirimifos-metyl og produkttyper.

De nye grenseverdiene for dietofenkarb, mesotrion, metosulam og pirimifos-metyl er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCFCAHPR). De er basert på European Food Safety Authoritys (EFSA) "reasoned opinions" og annen relevant informasjon.

Endringene er gjort i forbindelse med revurdering av eksisterende grenseverdier (artikkel 12 og 14).

Ingen av disse stoffene er godkjent i Norge.

Mattilsynet vurderer at de aktuelle MRL-grenseverdier er trygge for forbrukerne i EU og Norge.

EFSA sine uttalelser og kommentarer til endringer av MRLer til det enkelte stoff;

- Dietofenkarb; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4030> . MRL er senket for pærer, druer (borddruer er satt lik LOQ (Limit of quantification), tomater og auberginer. For alle andre produkter er MRL satt til LOQ, hvor flere av disse også er satt ned.
- Mesotrion; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3976> . Alle MRLene er satt til LOQ. De fleste MRLene er senket.
- Metosulam; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3983> . Alle MRLene er satt til LOQ.
- Pirimifos-metyl; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3974> . MRL er satt til 0,5 mg/kg for oljefrø, endret for krydder og LOQ er gjennomgående senket for andre produkter.

Rettsakten trår i kraft i EU 9. august 2016. Hvis rettsakten implementeres før denne datoen, vil rettsakten også gjelde fra 9. august 2016 i Norge.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0060 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/60 av 19. Januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for klorpyrifos i og på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av klorpyrifos i og på visse produkter.

Grunnen til endringer av MRL for klorpyrifos er nye toksikologiske referanseverdier for stoffet. Dette ble gjort etter revurdering av klorpyrifos.

EFSA konkluderte, at de nåværende maksimalgrenseverdiene (MRL) for mandariner, epler, pærer, ferskener, spisedruer, bjørnebær, bringebær, solbær og rips, stikkelsbær, kiwier, ananas, poteter, tomater, pepperfrukter, auberginer, meloner, vannmeloner, hodekål, kinakål, artiskokker, løk og sukkerroer kan gi grunn til bekymring for forbrukerbeskyttelse. EFSA anbefalte derfor å senke de gjeldende maksimalgrenseverdier for disse varer.

<http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4142>

MRL er satt til LOQ (limit of quantification) for; epler, pærer, ferskener, spisedruer, bjørnebær, bringebær, solbær og rips, stikkelsbær, kiwier, ananas, poteter, tomater, pepperfrukter, meloner, vannmeloner, hodekål, kinakål, artiskokker, løk og sukkerroer. For produktene mandarin og aubergine er MRL senket.

Klorpyrifos er ikke tillatt brukt i Norge, men i enkelte EU land.

De nye grenseverdiene for klorpyrifos er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCFCAHPR). De er basert på European Food Safety Authoritys (EFSA) "reasoned opinions" og annen relevant informasjon.

Rettsakten trår i kraft den 10. august 2016 i EU. Hvis rettsakten vedtas i Norge før denne dato, vil den også gjelde fra 10. august også i Norge.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0067 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/67 av 19. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for ametoktradin, klorotalonil, difenylamin, flonikamid, fluazinam, fluoksastrobin, halauksifen-metyl, propamokarb, protiokonazole, tiakloprid og trifloksystrobin i og på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av ametoktradin, klorotalonil, difenylamin, flonikamid, fluazinam, fluoksastrobin, halauksifen-metyl, propamokarb, protikonazole, tiaklopid og trifloksystrobin i og på visse produkter.

EU Kommisjonen har mottatt søknader om endring av eksisterende MRL eller fastsettelse av nye MRLer for ametoktradin, klorotalonil, difenylamin, flonikamid, fluazinam, fluoksastrobin, halauksifen-metyl, propamokarb, protikonazole, tiaklopid og trifloksystrobin og produkttyper etter artikkel 10 til fo. (EU) 396/2005. De nye grenseverdiene for ametoktradin, klorotalonil, difenylamin, flonikamid, fluazinam, fluoksastrobin, halauksifen-metyl, propamokarb, protikonazole, tiaklopid og trifloksystrobin er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCFCAHPR). De er basert på European Food Safety Authoritys (EFSA) "reasoned opinions" og annen relevant informasjon. Av disse plantevernmidlene er flonikamid, propamokarb og protikonazol godkjent for bruk i Norge. Mattilsynet vurderer at de aktuelle MRL-grenseverdier er trygge for forbrukerne i EU og Norge. EFSA sine uttalelser og kommentarer til endringer av MRLer;

- Ametoktradin; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4153> . Det er fastsatt MRL på 20 mg/kg for ametoktradin i salvie og basilikum.
- Klorotalonil; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4193> . USA søkte om importtoleranse for klorotalonil i tranebær. Foreslått MRL ble senket og vedtatt.
- Difenylamin; Difenylamin er ikke tillatt brukt i EU. For epler og pærer ble det knyttet en fotnote. Denne sier at på grunn av krysskontaminering opprettholdes MRL på 0,01 mg/kg for difenylamin inntil to år fra publisering av forordningen. Det vil i løpet av denne perioden være mulig å samle inn nødvendig data for å foreta ny vurdering av stoffet.
- Flonikamid; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4103> . MRL er gitt ved Limit of quantification (LOQ) for mange produkter, og for svært mange produkter er MRL senket LOQ. Det er også flere hvor en finner økning. I Norge er flonikamid tillatt brukt til vår- og høstvetete, potet, epler og pære. For potet er MRL senket fra 0,1 mg/kg til 0,09 mg/kg. De andre produktene forblir uendret.
- Fluazinam; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4154> . MRL er satt til 0,3 mg/kg for fluazinam i tomater.
- Fluoksastrobin; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4143> . MRL er satt til 0,04 mg/kg for sjalottløk . LOQ er forøvrig 0,05 mg/kg for andre produkter.
- Halauksifen-metyl; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3913> . Definisjon er summen av halauksifen-metyl og X11393729 (halauksifen), uttrykt som halauksifen-metyl. Halauksifen-metyl er et nytt aktivt stoff, og ble godkjent i august 2015 i EU. MRLverdier er satt til LOQ for alle produkter.
- Propamokarb; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4084> . MRL er satt til 20 mg/kg for purre. Propamokarb er godkjent for bruk til poteter i Norge.
- Protikonazol; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4105> . MRL er satt til 0,05 mg/kg protikonazol for sjalottløk . LOQ er forøvrig satt til 0,02 mg/kg for produkter hvor MRL ikke er fastsatt. Protikonazol er godkjent for bruk til korn, rasp og ryps i Norge.
- Tiaklopid; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4191> . MRL for jordskokk er satt til 0,05 mg/kg.
- Trifloksystrobin; http://www.codexalimentarius.org/download/report/799/REP13_PRe.pdf. MRL er satt til 0,03 mg/kg trifloksystrobin for sjalottløk . Ved gjennomgang av stoffet trifloksystrobin ble MRL for sjalottløk satt midlertidig, og med utløpsdato 12. februar 2016. Etter ny vurdering, er MRL nå fastsatt og verdien skal gjelde fra 12. februar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0075 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/75 av 21. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for fosetyl i og på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av fosetyl i og på visse produkter.

I forordning (EU) nr. 991/2014 var det satt en frist til 31.12.2015 hvor MRL skulle endres fra 75 mg/kg til 2 mg/kg; som er LOQ (Limit of quantification) for mandler, cashew nøtter, hasselnøtter, makadam nøtter, pistach nøtter og valnøtter. Flere større nøtteeksportører i USA og amerikanske myndigheter har bedt om at fristen for å senke MRL-nivået på nøtter utsettes, slik at det er mulighet for å sende inn dossier som underbygger nødvendig MRL-nivå i nøtter.

Definisjonen for fosetyl-AL inkluderer også rester av fosfoniske syrer som er nedbrytningskomponenter av fosetyl-AL. Før 2013 var fosfonater også brukt som gjødsel i enkelte EU-land. I 2013 endret EU klassifiseringen av plantevernmidler. Dette førte til at MRL for fosetyl også ble endret med forordning (EU) nr. 991/2014, se eventuelt denne linken for mer informasjon; <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0991&from=EN>.

EFSA har konkludert at det ikke er forbundet helsefare med de MRLer som ønskes opprettholdt. EU har vedtatt å forlenge de midlertidige MRL-verdiene for fosetyl-AL til 1. mars 2019. Dette vil gi produsenter anledning til å framskaffe nødvendig data for en søknad om endring av MRL for aktuelle produkter.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er under vurdering av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

32016R0071 Kommisjonsforordningen (EU) 2019/71 av 26. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for 1-metylsyklopropen, flonikamid, flutriafol, indolylediksyre, indolyismørsyre, petoksamid, pirimikarb, protikonazol og teflubenzuron i og på visse produkter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av 1-metylsyklopropen, flonikamid, flutriafol, indolyleddiksyre, indolyismørsyre, petoksamid, pirimikarb, protikonazol og teflubenzuron i og på visse produkter.

EU Kommisjonen har mottatt søknader om endring av eksisterende MRL eller fastsettelse av nye MRLer for 1-metylsyklopropen, flonikamid, flutriafol, indolyleddiksyre, indolyismørsyre, petoksamid, pirimikarb, protikonazol og teflubenzuron og produkttyper etter artikkel 10 til forordning (EU) nr. 396/2005. De nye grenseverdiene for 1-metylsyklopropen, flonikamid, flutriafol, indolyleddiksyre, indolyismørsyre, petoksamid, pirimikarb, protikonazol og teflubenzuron er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, pesticide residues (SCFCAHPR). De er basert på European Food Safety Authoritys (EFSA) "reasoned opinions" og annen relevant informasjon.

Grenseverdiene som endres av denne rettsakten fikk flertall ved votering i EU 22. september 2015. Endringene er gjort i forbindelse med revurdering av eksisterende grenseverdier (artikkel 12 og 14). Av disse preparater med stoffene flonikamid, pirimikarb og protikonazol er godkjent i Norge. Mattilsynet vurderer at de aktuelle MRL-grenseverdier er trygge for forbrukerne i EU og Norge. EFSA sine uttalelser og kommentarer til endringer av MRLer til det enkelte stoff kan finnes på følgende lenker;

- 1-metylsyklopropen; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3746> . Alle MRLene, som alle er på LOQ (lower limit of quantification) nivå, er opprettholdt.
- Flonikamid; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3740> . Her er det mindre justeringer for de fleste MRLene.
- Flutriafol; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3687> . MRLene er justert for de fleste produkter. LOQ er gjennomgående senket. Til noen MRLer er det knyttet en merknad, hvor det er gitt to års frist for at kommisjonen skal motta manglende dokumentasjon.
- Indolyleddiksyre; Stoffet er ikke godkjent i EU. MRL har aldri vært fastsatt for dette stoffet. Alle MRLer er derfor satt til 0,1 mg/kg.
- Indolyismørsyre; Stoffet er godkjent i EU, men MRL har ikke vært satt for dette stoffet. Alle MRLer der derfor satt til 0,1 mg/kg.
- Petoksamid; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3749> . MRLene, som alle er på LOQ (lower limit of quantification) nivå, er opprettholdt.
- Pirimikarb; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3688> . Her er det mindre justeringer for de fleste MRLene. Hovedsakelig senkes MRL-nivået. Codex-maksimalgrenseverdier for tranebær, mais, poteter, soyabønner (tørrede) og sukkermais. Codex-maksimalgrenseverdier bør derfor inngå i forordning (EF) nr. 396/2005 som maksimalgrenseverdier.
- Protikonazol; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3689> . Med unntak av sukkerbete er alle MRLene opprettholdt. Disse er alle på LOQ (lower limit of quantification) nivå. Codex Alimentarius-Kommissionen (CAC) vedtok juli 2015 nye Codex-maksimalgrenseverdier for tranebær, mais, poteter, soyabønner (tørrede) og sukkermais. Codex-maksimalgrenseverdier bør derfor inngå i forordning (EF) nr. 396/2005 som maksimalgrenseverdier.
- Teflubenzuron; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3664> . For stoffet teflubenzuron er LOQ hovedsakelig senket. Ellers er det justeringer av enkelte MRLer, hvor det for enkelte produkter er økning og for andre senkning (for enkelte til LOQ).

Rettsakten trår i kraft i EU 6 måneder etter 20. dag etter publisering av forordningen i Official Journal of the European Union.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0143 Kommisjonsforordningen (EU) 2016/143 av 18. januar 2016 vedrørende endring av vedlegg IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til COS-OGA, cerevisane, kalsiumhydroksid, lecitiner, *Salix spp cortex*, edikk, fruktose, *Pepino mosaic virusstamme CH2* isolat 1906, *Verticillium albo-atrum* isolat WCS850 og *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* strain D747

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten vil endre grenseverdier (MRL) for rester av COS-OGA, cerevisane, kalsiumhydroksid, lecitiner, *Salix spp cortex*, edikk, fruktose, *Pepino mosaic virusstamme CH2* isolat 1906, *Verticillium albo-atrum* isolat WCS850 og *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* strain D747.

Disse aktive stoffene er ført opp på vedlegg IV til forordningen 396/2005. Vedlegg IV er en liste over plantevernmidler (aktive stoffer) som det er bestemt at det ikke er nødvendig å fastsette grenseverdier for. Kriteriet for oppføring på listen er at stoffene må være lite giftige.

European Food Safety Authority (EFSA) har i forkant av vedtakene i EU vurdert at disse stoffene er lite giftige. Det var tidligere ikke satt noen spesifikk MRL for COS-OGA, cerevisane, kalsiumhydroksid, lecitiner, *Salix spp cortex*, edikk, fruktose, *Pepino mosaic virusstamme CH2* isolat 1906, *Verticillium albo-atrum* isolat WCS850 og *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* strain D747. MRL var derfor automatisk satt lik 0,01 mg/kg.

Alle de aktive stoffene er godkjent i EU og vil fortløpende bli godkjent i Norge når de blir innlemmet i regelverket for plantevernmidler, forordning (EF) nr. 1107/2009. Preparatene med stoffer som ansees som lavrisiko skal vurderes og godkjennes i Norge. Basisstoffer kan brukes uten godkjenning. EFSA's vurderinger for disse aktive stoffene finnes på følgende lenker;

- COS-OGA; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3868>. Dette er et lav risiko produkt.
- Cerevisane; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3583>. Dette er et lav risiko produkt.
- Kalsiumhydroksid; <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/655e>, <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/488e>. Dette regnes som et basisstoff.
- Lecitiner; <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/643e>. Dette regnes som et basisstoff.
- *Salix spp cortex*; <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/609e>. Dette regnes som et basisstoff.
- Edikk; <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/641e>. Dette regnes som et basisstoff.
- Fruktose; <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/684e>. Dette regnes som et basisstoff.
- *Pepino mosaic virusstamme CH2* isolat 1906; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3977>. Dette er et lav risiko produkt.
- *Verticillium albo-atrum* isolat WCS850; <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/3059>. Dette er et lav risiko produkt.
- *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* strain D747; <http://www.efsa.europa.eu/de/efsajournal/pub/3624>. Dette er et lav risiko produkt.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet anser at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, hvor Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32015R2294 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2294 av 9. desember 2015 som endrer det europeiske parlamentets og rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 om opprettelsen av en ny funksjonell gruppe av fôrtilsetningsstoff

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Som følge av den teknologiske utviklingen er det visse tilsetningsstoffer som kan forbedre den hygieniske kvaliteten på fôrvarer, særlig ved å redusere en spesiell mikrobiologiske forurensing. Dermed kan en redusere de eventuelle farene mikroorganismen kan medføre. I tillegg til å følge gjeldende hygienebestemmelser og guider om "god praksis", kan fôrvirksomheter i visse tilfelle ha behov for å benytte fôrhygienefremmere for å bedre den hygieniske fôrkvaliteten. Det vil være en ekstra garanti for å beskytte folkehelse og dyrehelse. Fôrtilsetningsstoffer med denne egenskapen kunne ikke klassifiseres i noen av de eksisterende funksjonelle gruppene for stoffer i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer. Derfor er det opprettet en slik gruppe. Den nye gruppen kalles "fôrhygienefremmere" (hygiene condition enhancers) og er definert som stoffer, eller i noen tilfelle mikroorganismer, som positivt påvirker den hygieniske kvaliteten til fôr ved å redusere en spesiell mikrobiologisk forurensing. Stoffer eller preparater som vil tilhøre denne gruppen fôrtilsetningsstoff, skal søkes godkjent på vanlig måte for fôrtilsetningsstoffer. Effekten mot den spesielle mikrobiologiske forurensingen må dokumenteres.

Endringen blir en tilføyelse i vedlegg 1 i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forordningen. Under kategori I Teknologiske tilsetningsstoffer, tilføyes gruppe n) fôrhygienefremmere. Rettsakten ble drøftet i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer i lang tid og forslaget kom til votering i juli. Et land avholdt seg fra å stemme, de andre stemte for forslaget. Den er nå fastsatt som en forordning.

Høring av forslaget til rettsakt ble avsluttet i september, og Mattilsynet fikk ingen høringssvar.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget til rettsakt kan få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Det opprettes en helt ny stoffgruppe og hvert tilsetningsstoff i denne gruppen, skal godkjennes for bruk mot en spesiell forurensning, f. eks. salmonella. Tilsetningsstoffer som brukes til dette formålet har tidligere ikke vært regulert, og nå vil godkjenning av dem bli et krav. Det vil gi bedre regulering av bruk av enkelte tilsetningsstoffer, og dette kan følges opp ved tilsyn. Tilsetningsstoff i denne gruppen vil føre til at fôrvarer, etter tilsetning av godkjente fôrhygienefremmere, kan blir tryggere. Først når det er godkjent stoffer i gruppen, vil fôrindustrien i Norge vurdere bruk av dem.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32014R0165 Europaparlaments- og rådsforordning 165/2014 om fartsskrivere i vegtransport, som erstatter forordning (EØF) 3821/85 og endrer forordning 561/2006 om kjøre- og hviletid

Sammendrag av innhold

Forordningen regulerer fartsskrivere i tunge kjøretøy. Fartsskriver er et verktøy som brukes til å kontrollere etterlevelsen av kjøre- og hviletidsbestemmelser for yrkessjåfører.

Å redusere overtredelser av kjøre- og hviletidsbestemmelsene, herunder hindre juks og manipulasjon med fartsskriver, og derigjennom øke trafiksikkerheten, verne sjåførene og fremme like konkurransevilkår er blant hovedformålene med forordningen.

Det er også et hovedformål å redusere administrative kostnader for transportforetakene og kontrollmyndighetene, og å modernisere regelverket.

Kravene til fartsskriver omfatter kjøretøy som er underlagt kjøre- og hviletidsbestemmelsene etter forordning 561/2006 (artikkel 3). Det vil i hovedsak si kjøretøy med tillatt totalvekt over 3,5 tonn som utfører godstransport på vei, eller kjøretøy beregnet for persontransport av mer enn ni personer inkludert fører.

To generasjoner fartsskrivere, analog og digital fartsskriver, er i bruk i dag. Forordning 165/2014 introduserer tredje generasjons fartsskriver, såkalt "smart fartsskriver", som er en videreføring av dagens digitale fartsskriver med utvidet funksjonalitet (artikkel 8 til 11).

Den smarte fartsskriveren skal selv kommunisere indikasjoner på overtredelser til kontrollutstyr langs vegen mens kjøretøyet er i bevegelse. Fartsskriveren skal videre kunne kobles sammen med satellittnavigering i kjøretøyet (GNSS teknologi) og det skal tilrettelegges for sammenkobling med ITS-teknologi (intelligente transportsystemer). De funksjonelle kravene fremgår av artiklene 8 til 11, men forutsetter etterfølgende implementerende rettsakter (implementing acts) med detaljerte tekniske og funksjonelle krav. Nye kjøretøy skal være utstyrt med den smarte fartsskriveren tre år etter at de implementerende rettsaktene er trådt i kraft.

Kontrollmyndighetene plikter å ta i bruk kontrollutstyr som kommuniserer med den smarte fartsskriveren 15 år etter at den er innført, altså om nærmere 20 år, jf. artikkel 9. Før dette tidspunktet er bruk av slikt kontrollutstyr frivillig.

Forordningen stiller også krav om skjerpet tilsyn med fartsskriververkstedene (artikkel 23), krav til harmonisert opplæring av kontrollpersonell i medlemsstatene (artikkel 39), og det forutsettes en videreføring av kontroll- og håndhevingssamarbeidet i Europa.

Artikkel 24 slår fast at medlemsstatene skal *sikre at installatører av fartsskrivere, fartsskriververksteder og fabrikanter, er kompetente og pålitelige*. For det formålet skal medlemsstaten fastsette nasjonale prosedyrer som skal sikre følgende minimumskrav: At personalet har forsvarlig opplæring, at fartsskriververkstedene har tilgjengelig og nødvendig utstyr og at installatørene, verkstedene og fabrikantene har godt omdømme- "good repute".

Forordningen viderefører og utfyller gjeldende krav til blant annet typegodkjenning av fartsskrivere, installasjon, krav til fartsskriverkort og til utstedelse og bruk av sjåførkort.

Forordningen endrer virkeområdet til kjøre- og hviletidsbestemmelsene artikkel 45, (jf. forordning 561/2006 artikkel 13) når det gjelder unntak for håndverkere/transport av arbeidsutstyr med kjøretøy inntil 7,500 kg (561/2006 artikkel 13 d). Unntaket endres fra et valgfritt nasjonalt unntak til et obligatorisk generelt unntak. Videre utvides den geografiske rekkevidden av unntaket fra 50 til 100 km radius. Den geografiske rekkevidden av de valgfrie nasjonale unntakene i artikkel 13 f) (visse kjøretøy som brukes til godstransport som drives ved hjelp av naturlig eller flytende gass eller elektrisitet, p.t.

ikke unntatt i Norge), d) (kjøretøy som benyttes til posttjenester og p) (kjøretøy som brukes til transport av levende dyr), utvides også fra å gjelde i 50 km radius til 100 km radius.

Gjennomføring

Artikkel 24 om verkstedtilsyn, artikkel 34 om bruk av sjåførkort og diagramskiver samt artikkel 45 som endrer forordning (EF) 561/2006 gjelder med virkning fra 2. mars 2015. Forordningen for øvrig gjelder med virkning fra 2. mars 2016.

Merknader

Rettsakten vil bli innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke.

Norsk lovgivning

Kjøre- og hviletidsreglene følger av forordning (EF) 561/2006, mens forordning (EØF) 3821/85 regulerer i dag fartsskriveren. Begge rettsaktene er implementert gjennom forskrift 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS, og fartsskriverforordningen delvis også gjennom forskrift 15. oktober 2008 nr. 1116 om fartsskriververksted.

Rettslige konsekvenser:

Den nye fartsskriverforordningen vil hovedsakelig implementeres gjennom endringer i de gjeldende nasjonale forskriftene. Forordningens artikkel 24 som krever at medlemstatene sikrer at installatører, fartsskriververksteder og fabrikanter er av «good repute» (har godt omdømme, god anseelse) er imidlertid vurdert å innebære et behov for å gjøre en endring i vegtrafikkloven. Forslag til ny § 19 c om dette m.m. skal etter planen sendes på høring sommeren 2016. De nærmere kriterier for hva som må ligge i kravet til godt omdømme, vil vurderes i forbindelse med forskriftsarbeidet. Disse kravene må ses i sammenheng med det tilsvarende kravet til godt omdømme som, med forbehold om Stortingets samtykke, vil bli innført for kontrollører ved verksteder som utfører periodisk kjøretøykontroll (nytt Råds og Parlamentsdirektiv 2014/45). Vi vurderer det slik at kravet vil innebære at det må innhentes vandelsopplysninger om sentrale personer ved fartsskriververkstedene..

Behov for tilpasninger:

Etter en vurdering av særlig artikkel 12 nr. 3 og artikkel 16 nr. 5 i den nye forordningen, ble det avklart at gjennomføring av forordningen ikke innebærer behov for tilpasningstekster.

Artikkel 16 nr. 5 etablerer en prosedyre for tvisteløsning hvor tvister mellom medlemsstater som er uenige om gyldigheten av en typegodkjenning skal avgjøres av EU-kommisjonen. Det anses som akseptabelt at Kommisjonen avgjør slike tvister også mellom EFTA-statene og mellom EFTA-statene og EUs medlemsstater. Bestemmelsen har liten betydning, og viderefører i all hovedsak bestemmelser fra den gamle fartsskriverforordningen. Bestemmelsen reiser ikke spørsmål om myndighetsoverføring, ettersom Kommisjonens vedtak kun rettes mot medlemsstatene og ikke private aktører.

Artikkel 12 fastsetter regler for søknader om typegodkjenninger. I følge artikkelen skal fabrikanter eller deres agenter søke om typegodkjenning til de typegodkjenningsmyndigheter som den enkelte medlemsstat utpeker til dette formål. Sikkerhetssertifikatet skal utstedes av et organ utpekt av EU-kommisjonen, mens interoperabilitetssertifikatet skal utstedes av et laboratorium under Kommisjonens myndighet og ansvar. Begge sertifikatene er nødvendige for å få typegodkjenning av fartsskriver. Ordningen med sertifikatutstedelse anses ikke som problematisk for Norge. Det anses som hensiktsmessig at Kommisjonen utpeker disse organene også med virkning for EFTA-statene.

Det følger videre av artikkel 12 nr. 3 jf. nr. 1 at mangel på slike sertifikat innebærer at medlemsstatenes godkjenningsmyndigheter ikke skal godkjenne søknad om typegodkjenning. Utstedelse av nevnte sertifikater vil følgelig være av betydning for private aktører. Omfanget av myndigheten som legges til disse organene vil imidlertid være svært begrenset. Myndigheten er klart avgrenset og innen et spesifikt område. Bestemmelsen er også av liten praktisk betydning i Norge siden det per i dag ikke forekommer produksjon av fartsskrivere i Norge. Det anses derfor akseptabelt at nevnte organer utsteder sertifikatene også med virkning for aktører i EFTA-statene.

Andre konsekvenser

Kommunikasjon fra fartsskriveren til kontrollutstyr langs vegen mens kjøretøyet er i bevegelse vil kunne effektivisere kontrollvirksomheten for myndighetene, og medføre at de transportørene som overholder kjøre- og hviletidsreglene, sjeldnere vil måtte stoppe for nødvendig kontroll.

Å koble fartsskriveren sammen med satellittnavigering i kjøretøyet har som uttalt formål å erstatte manuelle registreringer med automatiske registreringer. Dette antas å lette kontrollvirksomheten betraktelig. Samtidig er det personvernspørsmål som i påvente av utfyllende *implementing acts* står ubesvart, se under "vurdering".

3 år etter at Kommisjonen har gitt delegerte rettsakter om smart fartsskriver (antas å være på plass 2015/2016), vil nye kjøretøy ha krav om smart fartsskriver.

Det er ikke stilt krav om ettermontering av smart fartsskriver i eksisterende kjøretøy. En eventuell ettermontering antas å være vanskelig på grunn av problemer knyttet til teknisk kompatibilitet, og vil ha økonomiske konsekvenser for private bransjeaktører. Kjøretøy som er omfattet av kjøre- og hviletidsbestemmelsene, også eldre kjøretøy, må imidlertid ha installert smart fartsskriver for å kunne utføre grensekryssende transport etter 15 år (artikkel 3(4)). Dette innebærer ikke en plikt til å ettermontere nye fartsskrivere. Tekniske kompatibilitetsvansker mellom eldre kjøretøy og nyere fartsskrivere tilsier at det i liten grad er grunn til å forvente ettermontering i stort omfang i praksis. Det er snarere grunn til å anta at kravet vil motivere til fornyelse av kjøretøyparken.

Hyppigere tilsyn vil påvirke kontrollmyndighetenes ressursbehov. Statens vegvesen hadde en grundig gjennomgang av alle fartsskriververkstedene i 2009. Etter dette er kontrollorgan og til dels alminnelige verksteder blitt prioritert, siden man ikke har hatt en tilsvarende gjennomgang av disse.

Fartsskriververksteder er blitt underlagt tilsyn i de tilfellene der det har vært spesielle forhold som har gitt grunn for dette, for eksempel etter innspill fra utekontrollen. Forordningens artikkel 24 foreskriver tilsyn med ethvert fartsskriververksted minst annethvert år. I tillegg foreskriver forordningen uanmeldte tilsyn med minst 10 % av verkstedene årlig.

Forordningen harmoniserer kravene til opplæring av kontrollpersonell statene imellom, og forordningen forutsetter en videreføring av kontroll- og håndhevingssamarbeidet i Europa.

Bestemmelsen antas ikke å medføre behov for betydelige endringer i det opplæringsopplegget Norge har i dag.

Reglene om utstedelse og bruk av sjåførkort er i stor grad en videreføring av gjeldende forordning 3821/85 og vurderes ikke å medføre betydelige konsekvenser.

Bestemmelsene om endringer i den geografiske rekkevidden for visse unntak fra kjøre- og hviletid, innebærer økt fleksibilitet og frihet for de transportene dette gjelder (dersom man velger å gjøre de valgfrie nasjonale unntakene gjeldende).

Sakkyndige instansers merknader

Det er gjennomført høringsmøte med næringen, der rettsakten ble generelt positivt mottatt. Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32015D2299 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2299 vedrørende endringer i beslutning 2009/965 om oppdatering av parameterlister som skal brukes ifm klassifisering av nasjonale regler

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning omhandler en liste over parametere som skal benyttes for klassifisering av nasjonale regler i referansedokumentet nevnt i artikkel 27 i direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdiriktivet). På grunnlag av en anbefaling fra Det europeiske jernbanebyrå (ERA) er det nødvendig å revidere eksisterende liste med parametere for å gjøre den samstemt med den reviderte

tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveie (TSI) på rullende materiell, godsvogner, lokomotiver og passasjervogner, støy, infrastruktur, energi, styring, kontroll og signal, drift og trafikkstyring, telematikkprogrammer for gods- og passasjertjenester, sikkerhet i jernbanetunneler og tilgjengelighet til personer med redusert mobilitet. Dette vil styrke konkurranseevnen for godstransport med jernbane.

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning trer i kraft 1. januar 2016 og erstatter vedlegget i kommisjonsvedtak 2009/965/EF av 30. november 2009 om referansedokumentet nevnt i artikkel 27 (4) i direktiv 2008/57/EF. Se for øvrig kommisjonsvedtak 2011/155 /EU av 9. mars 2011 om offentliggjøring og forvaltning av referansedokumentet nevnt i Artikkel 27 (4) i direktiv 2008/57/EF.

Merknader Rettslige konsekvenser

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5 og § 16, samt forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkveien i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd. Forskriften vil endre forskrift av 5. desember 2011 nr. 1188 om referansedokument for krav til kjøretøy på det nasjonale jernbanenettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning antas ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har ikke vært på høring. Rettsaken er behandlet etter hurtigprosedyren og er av Samferdselsdepartementet ansett som EØS-relevant og akseptabel.

32015R0340 KOMMISJONENS FORORDNING (EU) 2015/340 om fastsettelse av tekniske krav og administrative prosedyrer for flygeledersertifikater

Sammendrag av innhold

I august 2011 vedtok EU-kommisjonen forordning (EU) nr. 805/2011 etter forslag fremmet av EASA. Forordningen fastsatte reglene for utdanning av flygeledere, herunder medisinske regler, krav til utdanningsorganisasjoner og vedlikeholdstrening. Denne forordningen avløste tidligere direktiv 2006/23/EF. Forordning (EU) nr. 805/2011 ble til gjennom en særskilt «hurtigprosedyre» og innebar i praksis en svært liten endring i forhold til reglene foreskrevet ved direktiv 2006/23/EF. Bakgrunnen for å vedta regelverket i 2011 var en tilpasning til utvidelsen av kompetanseområdet til EASA (*European Aviation Safety Agency*), vedtatt gjennom forordning (EF) nr. 1108/2009.

Allerede da forordning (EU) nr. 805/2011 ble vedtatt, var det klart at dette kun var et midlertidig regelverk som skulle gjelde i påvente av et nytt og mer gjennomarbeidet forslag til nye bestemmelser på området. EASA nedsatte derfor i 2011 en arbeidsgruppe som skulle utarbeide forslag til en helt ny forordning. Arbeidsgruppens forslag, med kommentarer, forelå i november 2012 (NPA 2012-18 - Licensing and medical certification of air traffic controllers) og har vært gjenstand for en bred offentlig konsultasjon forut for endelig overlevering til EU-kommisjonen (Opinion 11/2013 - Licensing and medical certification of air traffic controllers) og behandling i EASA-komiteen (tilslutning i juli 2014) før endelig fastsettelse av EU-kommisjonen 20. februar 2015.

Norge har ikke vært representert i arbeidsgruppen, men er medlem med observatørstatus i EASA-komiteen.

Nærmere om rettsaken

Forordning (EU) 2015/340 inneholder detaljerte krav til sertifisering og medisinsk godkjenning av flygeledere, samt krav til sertifisering av utdanningsorganisasjoner. Forordningen stiller krav til førstegangssertifisering av flygeledere og krav som flygeledere må oppfylle for å utøve flygelederyrket. Formålet er å fylle hullene mellom de grunnleggende sikkerhetsmål som er satt i basisforordning (EF) nr. 216/2008 og eksisterende flygelederforordning (forordning (EU) nr. 805/2011). Videre er et av hovedformålene å etablere og implementere felles treningsstandarder for flygeledere. Dette anses som en nøkkelfaktor for å sikre et godt rammeverk for gjensidig anerkjennelse av sertifikater på tvers

av medlemslandene, samt for å styrke ytterligere harmonisering og nødvendig integrering innen de funksjonelle luftromsblokkene som ble etablert i Europa i 2012. I tillegg er det et mål at forordningen skal gi et klart rammeverk for utdanningsorganisasjoner, uavhengig av om de tilbyr grunnutdanning eller praktisk opplæring ved den enkelte enhet. Enhetstrening er den delen av utdanningen som foregår på de enkelte tjenesteenhetene, og der målet er at flygelederne skal gjøre seg kjent med lokale forhold, topografi, innflygningstraseer, lokalt regelverk osv.

I utformingen av forordningen har EASA søkt å harmonisere regelverket med annet EASA-regelverk, samt ICAO standarder og anbefalinger. Forordningen er delt inn i fire kapitler:

- Vedlegg I, del ATCO definerer krav til sertifisering og opplæring av flygeledere
- Vedlegg II, del ATCO-AR inneholder administrative krav til luftfartsmyndighetene
- Vedlegg III, del ATCO-OR stiller krav til utdanningsorganisasjoner
- Vedlegg IV, del ATCO-MED stiller krav til medisinsk godkjenning av flygeledere

Forordning (EU) 2015/340 er i hovedsak en videreføring av krav som allerede fulgte av forordning (EU) nr. 805/2011. På enkelte områder er det imidlertid gjort noen presiseringer, tilføyelser og skjerpelser. Det er også gjort endringer i enkelte tekniske krav, bl.a.:

1. Det er ikke lenger krav om gjennomført videregående skole for å få utstedt et flygelederelevsertifikat.
2. Det settes nye krav til instruktører og sensorer. Den kanskje vesentligste endringen, er at flygeledere nå må ha hatt en rettighet eller autorisasjon i minst **to** år (fra dagens ett år) for å kunne være instruktør eller sensor for den aktuelle rettigheten/autorisasjonen. Utdanningsorganisasjonen kan imidlertid søke luftfartsmyndighetene om at perioden reduseres til ett år. Forordning (EU) nr. 805/2011 setter ikke detaljerte krav til hvem som kan praktisere som sensor. Forordning (EU) 2015/340 setter derimot klare krav på dette området som myndighetene må forholde seg til når sensorer skal godkjennes.
3. Flygeledere som skal være instruktør eller sensor for andre sensorer, må ha hatt rettigheten/autorisasjonen i minst **tre** år. Kan reduseres til ett år etter søknad til luftfartsmyndigheten.
4. For utdanningsorganisasjoner bygges det i stor grad direkte på ICAO-krav (ICAO konvensjonens vedlegg 1). ICAO-reglene krever at en utdanningsorganisasjon kan dokumentere at den har implementert et sikkerhetsstyringssystem (SMS) i sin organisasjon. Når det gjelder krav til hvordan myndighetene skal ivareta sin rolle og løse sine oppgaver, er forordningen i tråd med ICAO-krav om et *State Safety Program (SSP)*.
5. I forordningen er det stilt strengere krav til rapportering. Dette er i samsvar med hva som følger av annet EASA-regelverk. Medlemsstatene skal blant annet rapportere til EASA hvilke alternative løsninger myndighetene har godkjent, problemer knyttet til gjennomføring av flygelederforordningen og sikkerhetskritiske hendelser medlemsstatene er blitt gjort kjent med gjennom rapportering osv.
6. Forordningen er i overensstemmelse med ICAO-krav.

Forordning (EU) 2015/340 trådte i kraft i EU 26. mars 2015 og skal anvendes fra 30. juni 2015. Det åpnes for at den enkelte stat kan velge å utsette anvendelsen, helt eller delvis, av vedlegg I-IV til 31. desember 2016. I forordningen er det videre åpnet for at gamle flygeledersertifikat med tilhørende rettigheter og autorisasjoner, kan videreføres (*grandfathering of rights*). I tillegg er det gitt en utvidet overgangsperiode for utstedelsen av autorisasjon for sensorer.

Merknader

Forordning (EU) 2015/340 er hjemlet i TFEU artikkel 100(2).

Økonomiske og administrative konsekvenser

De krav som stilles til luftfartsmyndighetene er i hovedsak de samme som stilles til luftfartsmyndighetene i andre EASA-regelverk (flyplassregelverket, operativt og teknisk regelverk). Luftfartstilsynet vil få et større oppfølgingsansvar overfor tjenesteyter/utdanningsorganisasjoner. Her nevnes blant annet at Luftfartstilsynet i større grad må forhåndsgodkjenne endringer i tjenesteyter/utdanningsorganisasjoner ønsker å implementere. Videre stilles det strengere krav til

sikkerhetssystem og risikobasert tilsyn. Dette er i samsvar med den generelle utviklingen på luftfartsområdet, og har sitt utspring i tilsvarende krav i ICAO.

Luftfartstilsynet har allerede utviklet et forslag til *State Safety Program* (SSP) for Norge og vil dersom dette blir vedtatt oppfylle de krav som stilles til sikkerhetssystem og risikobasert tilsyn i forordning (EU) 2015/340.

Når det gjelder Vedlegg IV, del ATCO-MED, er denne i stor grad en speiling av DEL-MED i forordning (EU) nr. 1178/2011 - tilsvarende EASA-regler for flygende personell. Regelverket er bygd opp slik at et større ansvar hviler på flylegene og flymedisinske sentre, enn det som gjelder i dag. Luftfartstilsynet får et større ansvar for å føre tilsyn med flylegene og flymedisinske sentre. Implementering av rettsakten vil kreve opplæring av inspektører i Luftfartstilsynet, noe som innledningsvis vil kreve noe ressurser. Luftfartstilsynets flysikringsseksjon vil imidlertid kunne dra nytte av de erfaringer andre avdelinger har opparbeidet seg ved innføring av tilsvarende EASA-regelverk på andre områder. Regelverket vil totalt sett over tid ikke medføre økt ressursbehov for Luftfartstilsynet. Det er ikke identifisert økonomiske eller administrative konsekvenser som ikke kan dekkes innenfor eksisterende budsjettrammer.

Økonomiske og administrative konsekvenser for Avinor AS

Som nevnt ovenfor gis det noen presiseringer, tilføyelser og skjerpelse sammenlignet med dagens regelverk. Det som antas å kunne få størst betydning for markedet, er skjerpede krav til instruktører og sensorer. Avinor Flysikring AS har i sitt svar i høringen til forslag til norsk gjennomføringsforskrift påpekt at gjennomføring av forordningen i norsk rett medfører både nye og endrede krav som er mer detaljerte og spesifikke enn eksisterende regelverk på området. Dette innebærer økte krav til ytere av flysikringstjeneste som det ikke er gitt at AFS kan absorbere innenfor dagens tilgjengelige ressurser, og det kan ikke utelukkes at implementeringen av forskriftskravene i en periode vil medføre økte kostnader.

Avinor Flysikring AS gjør oppmerksomheten på at det nye regelverket faller tidsmessig sammen med at markedet for flysikringstjenester åpnes for konkurranse. Avinor Flysikring AS vil med denne bakgrunn henlede oppmerksomheten mot praktiseringen av forskriften/forordningen, og ber spesielt om at luftfartsmyndigheten her ser hen til utviklingen av praksis i andre europeiske land, slik at det ikke gjennom håndhevingen etableres særnorske krav som kan svekke konkurranseevnen til norsk flysikringsvirksomhet.

Utdanningsorganisasjoner vil også måtte bruke mer ressurser på opplæring av instruktører og sensorer.

Luftfartstilsynet må verifisere om dagens SMS-system i Avinor Flysikring AS oppfyller de nye kravene, og det forutsettes derfor at Avinor Flysikring AS gjennomfører en GAP-analyse for å avdekke dette.

Rettslige konsekvenser

Forordningen er hjemlet i forordning (EF) nr. 216/2008. Dagens norske lovgivning på dette området er basert på forordning (EU) nr. 805/2011. Forordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 2. juli 2013 nr. 851 om sertifisering av flygeledere. Forordningen vil bli gjennomført som forskrift i norsk rett og vil erstatte forskrift 2. juli 2013 nr. 851 om sertifisering av flygeledere.

Sakkyndige instansers merknader

Forslag til forskrift som gjennomfører forordning (EU) 2015/340 i norsk rett har vært på nasjonal høring sommer/høst 2015. Rettsakten følger hurtigprosedyren og er ikke behandlet i SU Transport.

Luftfartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel

32016R0539 Kommisjonsforordning (EU) 2016/539 som endrer Kommisjonsforordning (EU) 1178/2011 med hensyn til piloters trening, testing og periodisk kontroll for performance-based navigasjon

Sammendrag av innhold

I. Bakgrunn

Forordning (EU) 2016/539 omfatter nye regler om en rekke kategorier moderne navigasjonssystemer til bruk for flygere. Forordningen endrer forordning (EU) nr. 1178/2011 og innebærer en korresponderende endring av forordning (EU) nr. 965/2012.

II. Nærmere om innholdet i forslaget

Performance Based Navigation (PBN) er fellesbetegnelsen for en rekke kategorier moderne navigasjonssystemer. PBN er en sentral og viktig del av navigasjon ved landing, men brukes også underveis ved flyging. I all hovedsak er PBN basert på satellittnavigasjon, typisk GPS. Slik navigasjon stiller strenge krav til flygertrening, sertifisering av flyselskap og sertifisering av luftfartøy.

Forordning (EU) nr. 965/2012 (EASA OPS) stiller i dag krav om at luftfartsoperatørene må ha spesialtillatelse (SPA) fra luftfartsmyndigheten for å kunne benytte PBN. Denne spesialtillatelsen gis normalt i forbindelse med sertifisering av luftfartsoperatøren. Ettersom tilnærmet alle kommersielle flyselskaper i dag navigerer ved hjelp PBN, skaper dette en administrasjonsbyrde for både luftfartsmyndigheter og luftfartsoperatører. EU-kommisjonen foreslår derfor å fjerne de fleste tilfeller der det i dag kreves SPA for å fly PBN. Fjerning av krav til SPA foreslås kompensert ved at PBN innføres som et privilegium tilknyttet flygerutdannings instrumentrettighet (IR). Det er valgfritt om en ønsker å knytte PBN privilegium til sin IR frem til 25. august 2020. Etter denne dato må alle IR ha PBN privilegium. Forslaget innebærer endringer i forordning (EU) nr. 1178/2011 (PART FCL), herunder nye krav til flyskoler, kontrollanter og instruktører.

Endringen faller sammen med tilsvarende foreslått endring i ICAO SARPs (standarder og anbefalt praksis fra FNs luftfartsorganisasjon). Forordning EU nr. 965/2012 endres også slik at korresponderende krav til spesialtillatelse tas ut av forordningen. Dette og enkelte andre endringer av forordning (EU) nr. 965/2012 som er med i Opinion 03/2015 er nå overført til et separat endringsforslag som behandles i et eget EØS-notat.

Forordning (EU) 2016/539 inneholder to mindre endringer vedrørende MPL (Multi Crew Pilot License) og prøveflyging. Begge endringer er mindre korrigeringer som foreslås på grunnlag erfaringer fra den første tiden forordning (EU) nr. 1178/2011 har virket. Disse endringene vil ikke omtales nærmere i dette notatet.

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser:

Forordning (EU) 2016/539 trådte i kraft i EU den 6. april 2016. Reglene om PBN og prøveflyging gjelder fra 25. august 2018, jf. forordningens artikkel 2.

I tillegg til reglene vedrørende PBN, MPL og prøveflyging, utvider forordning (EU)

2016/539 overgangsfristen til 8. april 2017 for valideringsbestemmelser vedrørende innehavere av sertifikat og legeattest utstedt i tredjeland, som er involvert i ikke-erhvervsmessige operasjoner. I Norge trådte disse reglene i kraft 8. april 2014, og Norge vil således ikke benytte denne muligheten for utvidet frist. Denne endringen, samt endringen for utdanning til MPL, gjelder fra 8. april 2016.

Merknader

I. Hjemmel i EF-traktaten

Forordning (EU) 2016/539 er gitt med hjemmel i EASA basisforordning (EF) nr. 216/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100.

II. Gjeldene regler på området

Bruken av PBN reguleres i dag av forordning (EU) nr. 965/2012, implementert i norsk rett gjennom forskrift om luftfartsoperasjoner av 7. august 2013.

III. Rettslige konsekvenser

De rettslige konsekvensene av forordning (EU) 2016/539 vil være at reglene om PBN flyttes fra forordning (EU) nr. 965/2013 til forordning (EU) nr. 1178/2011. Begge disse forordningene er implementert i Norge gjennom henholdsvis forskrift om luftfartsoperasjoner 7. august 2013 og forskrift om sertifisering av besetningsmedlemmer 16. juli 2013. Gjennomføring av denne rettsakten vil skje gjennom endring av sistnevnte forskrift. Rettsakten tilhører gruppe 2.

IV. Administrative konsekvenser for Norge

Hovedansvaret for PBN vil som følge av endringsforordningen overføres internt i Luftfartstilsynet fra en seksjon til en annen seksjon. Etter selve implementeringen av endringsforslaget er det trolig at rettsakten vil gi en lettelse av den totale arbeidsbyrden hos Luftfartstilsynet. Det administrative arbeidet med PBN er imidlertid lite Norge i dag. Enkelte år har Luftfartstilsynet ikke behandlet noen søknader om SPA. Implementeringen av endringsforslaget vil innebære en god del arbeid for Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet må godkjenne skolene og sørge for at det finnes kontrollanter som kan gjennomføre prøver med PBN prosedyrer. Det må videre lages nye søknadsskjemaer. Det må kanskje også gjennomføres ekstraordinære godkjenninger av simulatorer og det bør avholdes workshops med markedet.

V. Økonomiske konsekvenser for private og offentlige myndigheter i Norge

Forordning (EU) 2016/539 vil knappast medføre økonomiske konsekvenser for noen aktører. Så langt

Luftfartstilsynet kjenner til har allerede alle norske flyskoler som utdanner kommersielle flygere PBN som en del av sitt utdanningsprogram. Skolene må revidere sine skolehåndbøker og få godkjenning hos Luftfartstilsynet til utdanning til PBN.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har ikke vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Etter Luftfartstilsynets oppfatning er rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Det er ikke behov for tilpasningstekst.